Tef

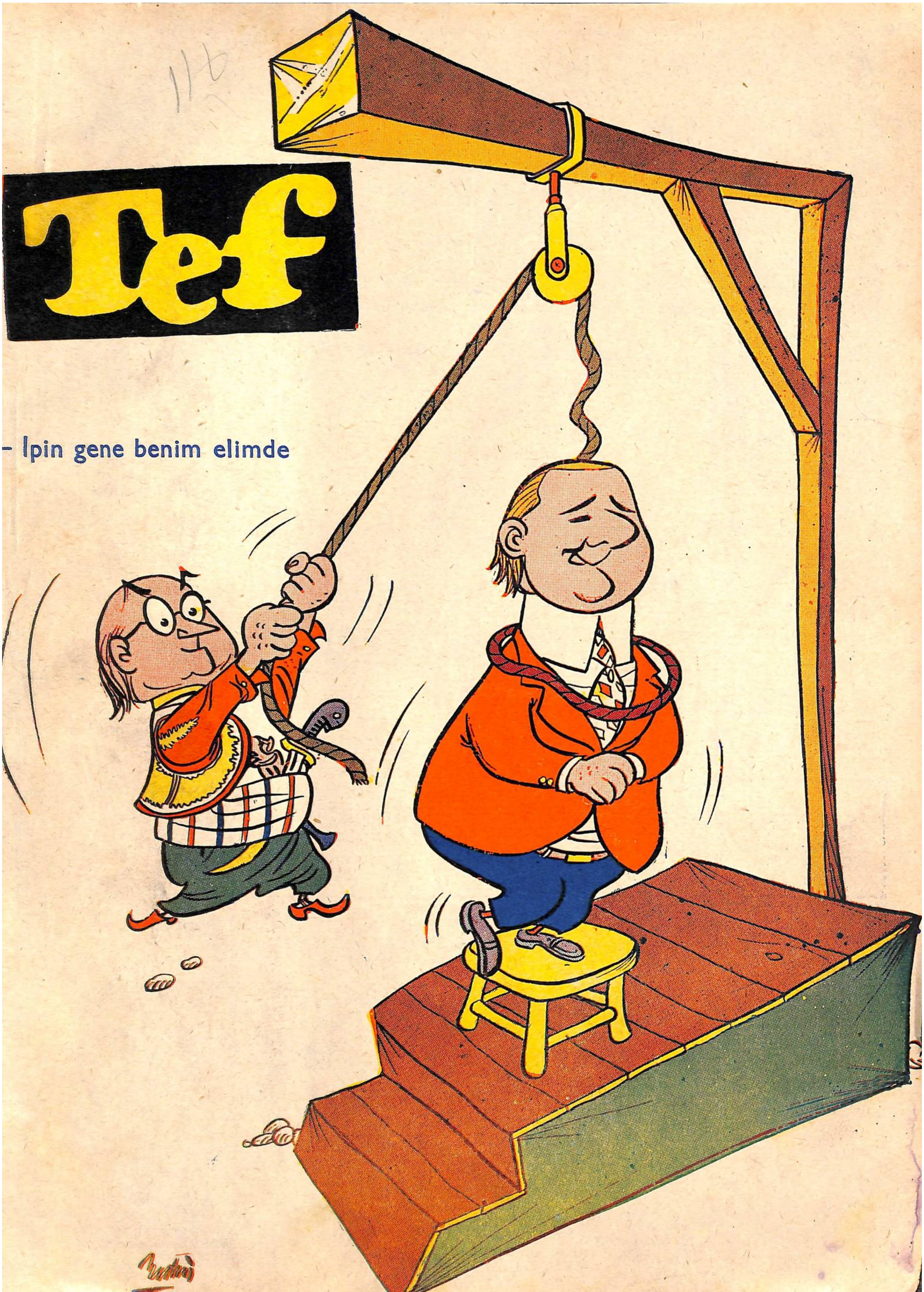

– İpin gene benim elimde

çakmağı kullandıktan sonra verin fitil ve benzin koyayım

Her türlü çakmak tamir edilip, bozuk çakmakla kibrit trampa edilir.

Necati

LÜTFEN

Şifonu çekin

WC.

BÜTÜN OKUYUCULARIN ZORLA BULDUKLARI BİRİCİK FİKİR MECMUASI

Baykuş'un

8161 inci sayısı bugün çıktı!.

ÜSTADIMIZ

Yusuf Seyfi Cila

Şahane Baş makalesinde kendine hücum edenlere lütfen cevap veriyor.

VALLAHİ BEN ALMADIM!..

Örtüyü ben almış olabilirim, fakat ödeneği Kâzım ve Ethem aldı.. İspatı mı?, ispat ettim ya..

AYRICA

120 Fıkra - 60 Hikâye - 45 Fotoğraf ve 50.000 liralık ilân

Baykuş evinizin bir haftalık soğukluğudur.

Umumi Bayii : Tütüncü İhsan

MEŞHUR FİZİKÇİ

AYNŞTAYN

Demişti ki

DÜNYADA HERŞEY İZAFİDİR

Ohalde

Size 500 TL. borcum var zannediyorsanız yanılıyorsunuz

Sayın Borçlunuz
FEVZİ TAKAR

TOK AÇIN HALİNDEN ANLAMAZ DERLER

ama..

Bizim böyle lâflara karnımız toktur

AŞÇILAR CEMİYETİ

İŞTE İDEAL ÖLÇÜLERİM!..

Bel : 25 cm
Kalça : 98 cm
Göğüs : 130 cm
Saçlar : Sarı
Gözler : Hafif şehla
sol omuzunda siyah bir ben

Bu kadını görenlerin derhal polise haber vermesi rica olunur. Çünkü PRESS' ten bir korse çaldı

PRES

Her kadını bir erkekten iyi sıkar

PRES KORSEEVİ

Ne Anlayışsız Adam!..

Her sabah kahvaltıda beni seyredeceğine gazete okuyor.

BUNA ÇARE BULMAK KOLAY!

Onun şiddetle nasırına basın ozaman gazeteyi bırakacaktır.

Fahri Kalıp Nasır ilacı evinizin ve ayağınızın neşesidir

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Her hafta Çarşamba günleri çıkar.

YAZARLAR :

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alplâçin
Aziz Nesin
Bedii Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rıfat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER :

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Özgören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Öktemer Köksal
Ratip Tahir Burak
Şadi Dinççağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKISI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
HER GÜN MATBAASI

★

BASKI
ŞEHİR MATBAASI

★

Fiatı: 100 kuruştur.

Diyoruz ki

SEVGİLİ TEF OKUYUCULARINA

Geçen haftalar içinde Başbakanlık örtülü ödeneğinden pay alan gazetecilerin listesi açıklandı. Listede, yıllardır Türkiyemizi basın yolu ile örtülü ödeneğine kadar kemiren iki tip gazeteci vardı.

Birinci tip; Necip Fazıl, Peyami Safa, Burhan Belge gibi, kimlik belgeleri boyunlarına asılıp lâyık oldukları köşelere atılmış isimlerdi.

Biz bunlardan yalnız Peyami Safa'yı, o da örtülü ödenekten aldığı paralar için yaptığı açıklamanın gülünçlüğü yönünden siz, sevgili okuyucularımıza sunduk.

Gelelim ikinci tip gazeteciye... Bu tip gazeteci, işini arka sokaklarda yürütür. Her devrin hem içinde hem sofrasındadır.

İşte biz bu tipi midesinden tutup sayfalarımıza getirmeyi faydalı bulduk ve dokuzuncu sayımızdaki sayfayı hazırladık.

Elbette, bunların içinde de Peyami Safa'ya yaptığımız gibi tipinin bütün özelliklerini en mükemmel şekilde kişiliğinde toplayan birisine daha fazla yer verecektik.

Bütün ömrünce - hakikaten büyük talihsizliktir! - Orhan Seyfi Orhon'la birlikte anılmış «Akbaba» Yusuf Ziya Ortaç'ı «Dokunmayın bu Aslana» M. Faruk Gürtunca ve «Yakılacak Kitap» Etem İzzet Benice ile aynı hizada göstermek, affedilmiyecek bir haksızlık olurdu.

Yusuf Ziya Ortaç'ın kendisi için gösterdiğimiz bu titizliğe sevineceğini umuyorduk.

Ortaç, bizi mahkeme ile tehdit etmiş. Varsın buyursun! Gönlüyle Menderes'e bağlı Yusuf Ziya Ortaç ile mahkemeye girerken, böyle bir davâda «davâcı» değil, «davâlı» olmaktan şeref duyarız.

Ortaç'la TEF arasındaki davâ 27 Mayıs devriminin ilk önemli dâvası olacak, ve düşüklerin mahkemeleri kadar merakla takip edilecektir. Davâ sonunda alacağımız 27 Mayıs ruhunun bu ilk kazaî içtihadını, gelecek kuşaklara şerefle bırakmamızı sağlayan Bay Ortaç'a - herşeye rağmen - teşekkür ederiz.

ŞİMDİ BAY ORTAÇ'A DA BİR KAÇ SÖZÜMÜZ VAR...

BAY ORTAÇ !

Menderes'e yazdığınız bir mektupta, «... Borcumu - 100 yıl yaşasam - ödiyemem. Ama ömrüm oldukça düşünen başım, duyan kalbim, yazan kalemimle ödemeye çalışacağım.» demişsiniz.

Şimdi de aynı kalemle bize çatıyor, bizi mahkemeye vereceğinizi söylüyorsunuz.

Herhalde vaad etmiş olduğunuz gibi Menderes'e borcunuzu ödemeye çalışıyorsunuz.

Gelelim örtülü ödenek meselesine. Vermek istediler, zorladılar, tehdit ettiler, cebime koydular, almadım diyorsunuz 2000 lirayı geri gönderdiğinize dair bir de makbuz klişesi yayınlamışsınız. İyi ama, açıklanan aldığınız miktar 47 bin küsur liradır. Bu miktardan 2000 lira çıkarsa, geriye 45 bin küsur lira kalır.

İddianızı doğrulamak için, geriye kalan parayı da gönderdiğinizi ispat zorunda değil misiniz?

Herhalde, geri kalan 45.944 liralık makbuzları tefrika edeceksiniz.

Bu da bir yana, herşeye rağmen para almadığınızı söyliyen siz, bakın ne yapmışsınız?

(7/7/1956) tarihinde düşük Menderes'e bir mektup yazarak Ziraat Bankasından her Yılbaşında aldığınız para 1000 lira eksildi, diye Mithat Dulge'yi şikayet etmişsiniz...

Aslında rakamlar bizi ilgilendirmiyor, Bay Ortaç. Sizin düşük iktidardan elde ettiğiniz çıkarlar ne bu rakamlar kadar azdır ne de 47.944 lira 35 kuruşu geri gönderdiğinizi ispat etmekle «Yusuf Ziya» olmaktan kurtulabilirsiniz. Örtülü ödenek'le başlayan maceralarınızın sayısını şaşırdık. Hangisinden başlayacağımızı kestiremiyoruz.

Düşük Başbakan'a yazmış olduğunuz muhabbetnameleri okurken pek şaşmadık. Ne de olsa bunca yıldır sizi tanıyoruz. Bizi şaşırtan bu mektupları ve davranışınızı izah için gazetelere gönderdiğiniz açıklamalar, oldu.

Bu açıklamalarda, «gönül ve fikir plânı» diye bir yol bulmuşsunuz. «Menderes'i gönül plânında seviyormuşsunuz ama, fikir plânında ona muhalifmişsiniz.»

Eh, doğrusu (gündüz insan, gece kurt) masalı da bu kadar mükemmel izah edilebilirdi.

Anlaşılan, sizin gönlünüzle fikirleriniz arasında bağlantı yok.

Bu duruma göre, 27 Mayıs devriminden önce «iktidara çattım» diye gösterdiğiniz yazılardaki ve 27 Mayıs'tan sonra Devrim'i alkışlıyan yazılardaki fikirleriniz de gönülsüz...

Hem, işin daha ötesi var Bay Ortaç! Menderes'i fikir plânınızdan uzak tuttuğunuzu söylüyorsunuz ama, bir fikir işi olan Akbaba'nın kapak resmi için, mektubunuzda ondan akıl danışıyorsunuz. Yoksa Babıâlideki işinizin ve Akbaba'nın da mı fikirle ilgisi yok.

25 Ağustos 1960 tarihli Dünya gazetesine gönderdiğiniz mektupda (... günün Başvekiline karşı kalbim şükranla dolu olduğu halde, AKBABA'ya yazı yazarken o Yusuf Ziya'dan ayrılıyor, bir başka Yusuf Ziya oluyordum) demişsiniz.

İyi ya Bay Ortaç, bizim iddiamız da bu idi zaten. Sizin zemin ve zamana göre ayrı ayrı kimseler olduğunuzu ileriye sürmüştük. Her devirde bir başka «Yusuf Ziya» demiştik.

Kendi kaleminizle açıkladığınız gerçek için bize çatmanız, neden?

Herşeye rağmen, sizi karikatürden anlıyor zannederdik. Yoksa bunda da mı yanılmışız?

Tutup, asılmanızı istediğimizi yazmışsınız. Bile, bile karikatürü tahrif etmişsiniz. Siz kim asılmak kim Bay Ortaç... Korkmayın korkmayın çamaşır asmak daha faydalıdır sizi asmaktan.

Biz sizi değil, yarın ki kuşaklara ibret olsun diye şahsiyetinizin portresini asılmış görmek isteriz. Aynı şeyi kaleminizle sağlıyorsunuz zaten... Hani o Menderes'e sırılsıklam muhabbet mektupları, 27 Mayıs Devrimine de övgüler yazdığınız kaleminizle...

«PORTRELER» inize, sonunda kendi portrenizi çizmekle en başarılı eserinizi verdiniz. Ama bu portre, Dorian - Gray'in Portresi gibi..

Neden bu hâle düştünüz, biliyor musunuz, Bay Ortaç?

Onu da biz size söyliyelim: siz «kaleme» ihanet ettiniz, «kalem» de size...

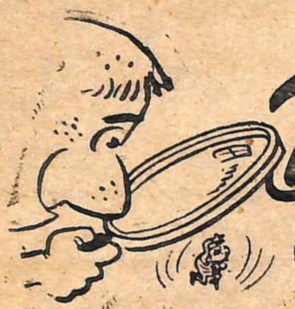

Diyorlar ki..

AKŞAM

Örtülü ödenekten para aldığı söylenen ve dergisinde yerden yere çarptığı Adnan Menderesi özel mektuplarında İlâhlaştıran bir ünlü yazar çıkarda, kendini savunmaya çalışırken:

"— Ben ne o mektuplarımla utanırım, ne bu yazılarımla övünürüm. Biri, insan Yusuf Ziyanın hususî hayatına aittir. Öbürü gazeteci Yusuf Ziya'nın vazife hayatına ait..." derse! Bu davranış karşısında susulacak mıdır?

Ve sanatçıların biyografilerini okuduktan sonra insan öğreniyor ki, sanat gücile karakter, her zaman doğru orantılı değildir!..

Vecihi ÜNAL

MİLLİYET

Bizde bir çok büyük yazar ve şair - Namık Kemal dahil - devrin padişahına ve önde politikacılarına maalesef el ayak öpen ve para rica eden mektuplar yazmışlardır.

Dostumuz Yusuf Ziya'nın Menderes'e yazdığı mektupların açıklanması, bize onları hatırlattı.

Şöhretlerin vitrini başka, kulisi çok daha başka oluyor bizde...

Yusuf Ziya:

— Mektuplarımdan utanmıyorum, demiş.

Dostoyevski de Sibirya'da sürgünken Çar 1. Nikola'ya pek sürüngen bir af mektubu yazmıştı.

Dostoyevski bu mektuptan utanmış mıdır, bilmiyoruz ama, kendisinden sonra gelenler:

— Bir Dostoyevski, bir Çarın önünde eğilmemeliydi, demişlerdir.

Yusuf Ziya da bu mektupları yazmasaydı, hiç değilse o uslûpla yazmasaydı daha iyi ederdi.

Kendisi utanmasa da, kendisini sevenler, hem onun adına, hem edebiyatımız adına üzülmektedirler. **Çetin ALTAN**

AKİS

Akbaba mecmuasının sahibi bulunan, üstelik inanılmaz fütursuzlukla iki taraflı pala sallayan, şahsî sevimliliğini bir cambazın ip üstünde kullandığı sopa kadar meharetle kullanıp daima parsa toplamasını bilen Yusuf Ziya Ortaçın mektupları belki sizleri güldürecektir. Ama bu mektuplar, cemiyetimizin halini bir aynanın sadakatiyle aksettirmektedir.

Ortaç, Menderesin örtülü ödeneğinden para almaktan zerrece hicap duymamıştı. Maskeler düşünce Ortaç derhal tevil yoluna sapmış ve Başbakanlıktan kendisine İş Bankası vasıtasıyla para gönderildiğini, fakat kendisinin bu parayı reddettiğini bildirmişti. Para ve red! Doğrusu istenilirse bu iki kelime Akbaba sahibinin - ne de sevimli adamdır - ismiyle yanyana geldiğinde garip kaçıyordu.

TERCÜMAN

Örtülü ödenekten beslenen gazeteciler listesi günün konusu olmaya devam ediyor.

Haklarında hangi işlem yapılacağı ilgili makamlarca tesbit edile dursun, biz, mahcubiyetten işliyemez hale gelmesi gereken bu kalemlerin, hiç bir şey olmamış gibi rahat rahat işlerine devam edebilişindeki vurdum duymazlığa hayretten kendimizi alamadık.

★

«Akbaba» nın sevimli sahibinin Menderesin mahut kasasından çıkan mektuplarını «AKİS» te ve başka gazetelerde okumuş olacaksınız.

Sonra da Üstat «Milliyet» te bu mektuplarından hiç utanmadığını bildiriyor.

Ne denir?.. Bu, onun bileceği iş.

Ama insan o zaman, hiç değilse, şimdi yazdıklarından utanmalıdır.

VATAN

Şimdi de savunma hazır: o mektuplar sırtüstü hasta yatarken yazılmış! Inönü zekiymiş, bilgiliymiş ama kalpsizmiş!.. En gülüncü de şu: adı geçen yazar hayatını ikiye bölmüş, Menderese şükran mektupları yazan başka biri, sonra da onu tenkid eden başka biri... İnsan ve gazeteci kişilikleri ayrı ayrı şeylermiş! Gelin de işin içinden çıkın. Nasıl oluyor bu, dünyada bir eşi, bir benzeri görülmüş müdür?

Zırva tevil götürmez diye bir söz vardır. Bazan tevil zırvadan da beter oluyor. Sayın mizah yazarınınki de böyle. Bari tevile kalkışmasaydı. Deseydi ki, o sıralarda paraya ihtiyacım vardı, böyle mektuplar ve övgü dolu yazılar yazmasam bu parayı alamazdım. Mecbur oldum yazmaya. Yazdım ve parayı aldım... Demiyor böyle tevile yelteniyor. Ama çıkmazların en batağı, tevil yoluna sapanıdır.

Oktay AKBAL

İBRET LEVHASI

ORTAÇ'A AİT İKİ YENİ BELGE

Elimizde D. P. Hükûmetiyle Bay Yusuf Ziya Ortaç ve Bay Orhan Seyfi Orhon'un arasında düzenlenmiş bir belge var. Bir mukavele... Metni şöyle:

1 — Yusuf Ziya Ortaçla Akbaba'yı 1954 seçimleri sonuna kadar muhalefetin hücum, istihza ve tahriklerini aynı silâhla, hem çok daha incelik ve zarafetle karşılayan bir mizah gazetesi olarak çıkarmayı kabul ediyoruz.

2 — "Akbaba" iktidarı destekliyerek muhalefete hücum edeceği için kazançlı bir iş olamaz. Bunun için konması kararlaştırılan parayı Yusuf Ziya'nın teferruatını verdiği hesaptan anlaşılacağı gibi Akbaba'nın 1954 seçimleri sonuna kadar çıkması için kullanacağız. Bu para bir işe konan sermaye değil, Akbaba'nın 1954 seçimleri sonuna kadar çıkabilmesi içindir.

3 — Bu parayı, Akbaba'yı 1954 seçimleri sonuna kadar muntazaman çıkarmanın taahhüt ve teminatı olarak, bir borç şeklinde imza ederek almaya hazırız. Yalnız 1954 seçimleri sonuna kadar Akbaba'yı çıkarmakla taahhüdümüzü yerine getirmiş olacağız. Ancak çıkmazsa, bunun hesabı sorulur ve bu borç bizden alınır.

4 — Şayet "Akbaba" partice çıkarılırsa, yani matbaası, kâğıdı, klişesi, ressamı, muharrirleri, idaresi, masrafları temin edilirse, biz kalemimizi bu hizmette kullanmaya hazırız.

Orhan Seyfi Orhon"

Ancak başka bir belge daha var ki ona da dokunmadan edemiyeceğiz. Bay Yusuf Ziya Ortaç Akbaba'nın son sayısında sahibi bulunduğu otomobilden söz açıyor. Bu arada «Ankara caddesinde kırk yıl yazı yazacağıma Mahmut Paşa yokuşunda çorap satsaydım, bir değil, belki iki otomobilim olurdu» diyor. Bay Yusuf Ziya Ortaç çorap satmadığını, ama böyle ısmarlamalara, angajmanlara girerek basın ahlâkını, iş haysiyetini sattığını anlamıyor mu acaba? Hem otomobili neler satarak aldığını Düşük Başbakanlık Müsteşarı A. S. Korura yazdığı bir mektup çok iyi aydınlatıyor. Bakın o mektupta neler de yazılı:

"... Bir otomobil getirsin denildi. Ama aylar geçti, bu da olmadı. Geçenlerde Basın Yayın Vekâleti Vekili Somuncuoğlu ile konuşuyordum. Ona anlattım; iki gün sonra beni radyoevine dâvet etti: "Maliye Vekâletine hitaben bir dilekçe yaz. Seyahat için üç bin dolar iste, bana gönder" Otomobili gider alırsın. Bir de bedelsiz ithal müsaadesi çıkartırız. Almanya'daki gelininin hediyesi olarak girer. Başvekil Beyefendi münasip gördüler" dedi. İstidayı yazdım. Yolladım..."

Bay Yusuf Ziya Ortaç'ın herhalde artık verecek cevabı kalmamıştır.

«ÜLKE»

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Tef

Sahibi ve Yazışleri Müdürü : . . . . ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : . . . . FERRUH DOĞAN

Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40

CİLT : 1 ★ 7 EYLÜL 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 12

Başyazı

EL FALI!

İnönü düşmanları, Türkiyede seyredilecek her manzarayı, her sahneyi bıraktılar. Şimdi tecessüsün kan çanağı gözleriyle önlerindeki bir çift asker elinin tırnaklarını yokluyorlar:

Eskiden kalma bir sökülme izi var mı? Ezik mi, çürük mü? Bu el, Alpaslan Türkeşindir. Yoklanan parmaklar ve incelenen tırnaklar hep onun...

«Ah! O parmak uçlarında bir küçük morluk, bir bere izi bulabilsek! Ve hemen gulguleli bir namazgâh iniltisi tutturarak:

— Ey zalim İnönü! Vatan çocuklarına işte böyle işkenceler yaptırdın! diye ortalığı velveleye bir verebilsek...»

Fakat şu aksiliğe bakınız, Türkeşin tırnakları, üstelik biçimli ve bakımlı değil miymiş!.. Şimdi yatıp kalkıp Albay Türkeşin parmağını kaza ile bir kapıya sıkıştırmayışına, kalemini yontarken çakısını kaydırıp ufak bir kesikle elini yaralamayışına şükretsek, yeridir. İnönüye siyasî ve askerî hayatının temizliğinden çok önce, Albay Türkeşin elindeki beyazlık ve tırnaklarındaki penbelik açısından bakanlar karşısında başka çaremiz yok!..

Pekiy.. bu siyasî el falından okumak istedikleri asıl nedir? Millî birliği İnönü'ye karşı çıkarmak, yahut göstermek mi?.. İyi ama bu mümkün değil! 27 Mayıs ki, Bayar ve Menderes çetesine karşıdır; O çeteye karşı olmak vasfından sıyrılmadıktan sonra İnönü'ye karşı olabilir mi?.. Ve İnönü ki, on yıl boyunca ak saçlarını vatan rüzgârlarına savurtarak Bayar ve Menderes çetesine karşı hiç bir fâniye nasip olmamış bir şeref savaşı vermiştir; Millî Birlik ruhunu Bayar ve Menderes ruhuna karıştırmadan, 27 Mayısı ona karşı çıkarmak kaabil midir?

Gelin buraya, ille yara, bere mi görmek istersiniz? İnönü'nün Uşakta taşlanan aksaçlı başını yoklayınız ve Kayseride ezilen güngörmüş yüreğine iyiliniz. Türkiye'de kimin olursa olsun ve yaraları nasıl olursa olsun, her el artık onun ardında kalmıştır!..

Bedii FAİK

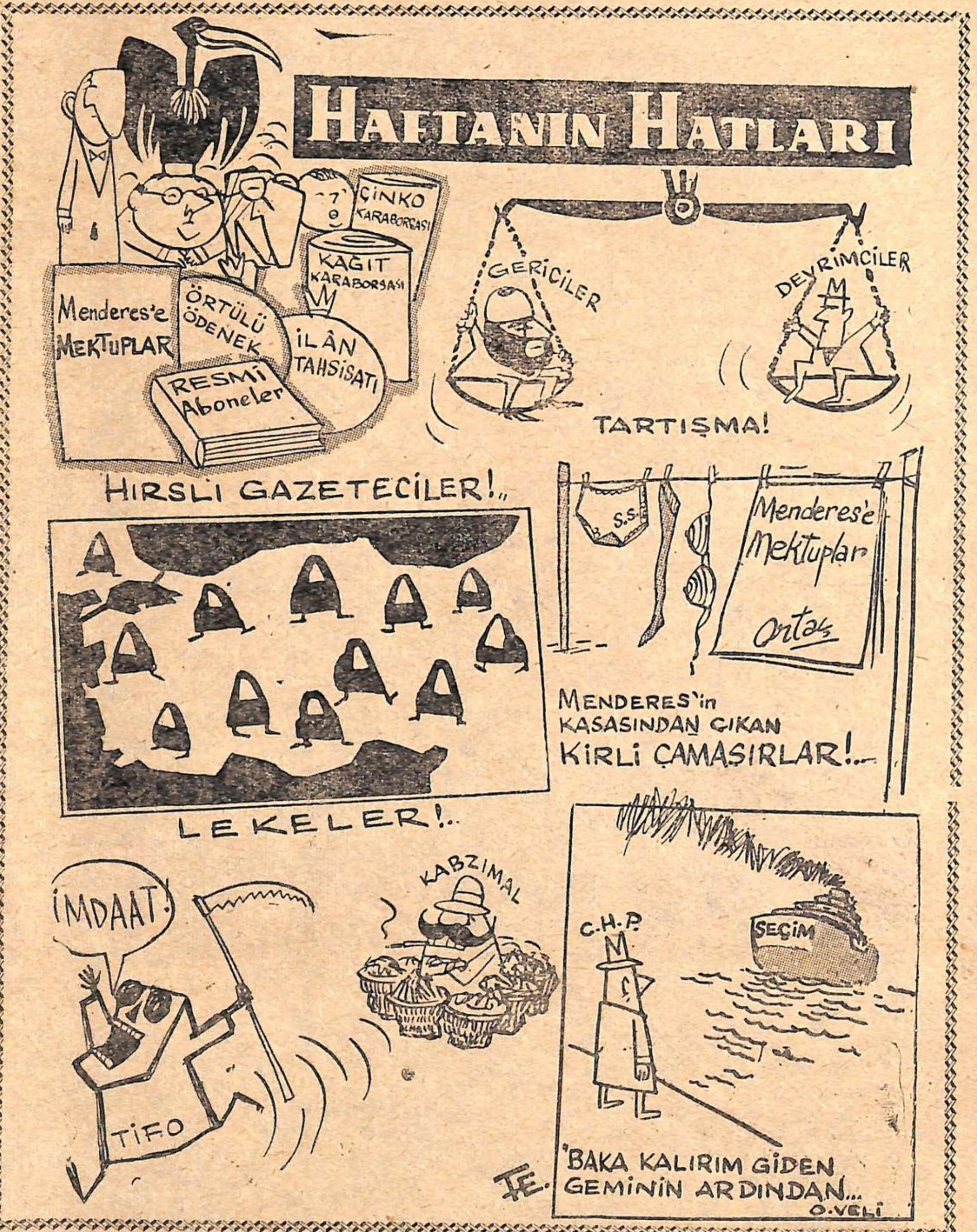

ACI BİR KAYIP

Dergimizin sahibi ve yazı işleri müdürü Ertem eğilmez'in babası,

DOKTOR FERİT EĞİLMEZ'İN

vefatını üzülerek bildirir, arkadaşımıza ve ailesine başsağlığı dileriz.

TEF AİLESİ

M.B.K. ÜYELERİ

FAHRİ ÖZDİLEK

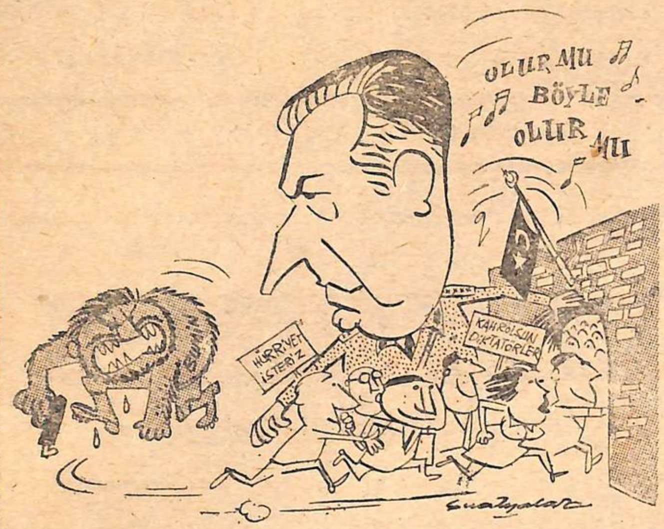

Çizen : Suat YALAZ

SITKI ULAY

Çizen : Bedri KORAMAN

İRFAN BAŞTUĞ

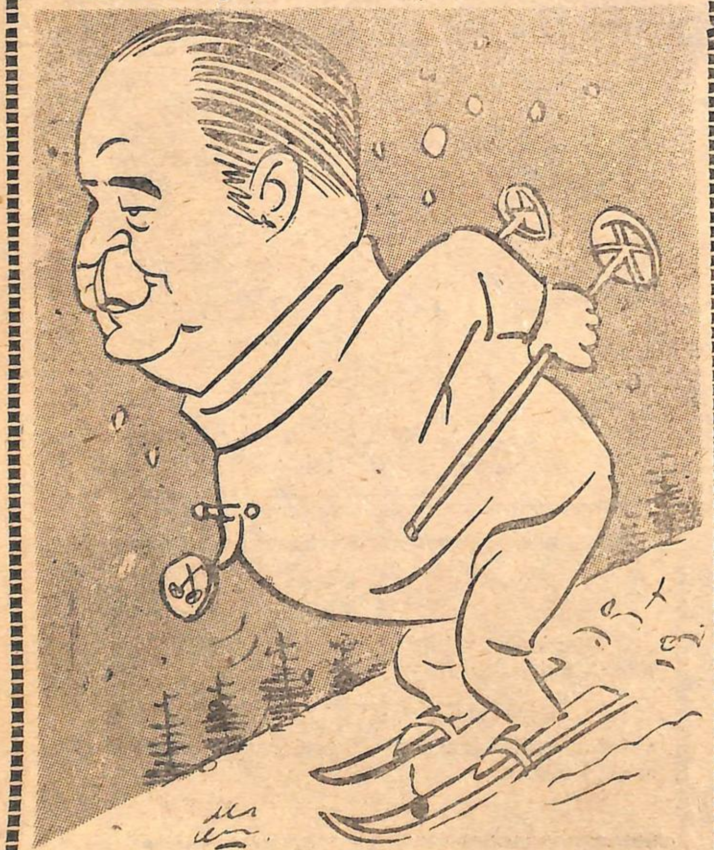

Çizen : Ali ULVİ

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

EVET

Herkes on Bakanın Hükûmetten niçin uzaklaştırıldığını merek ede dursun, ben yeni Tarım Bakanının bu görevi yüklenişindeki tez canlılığı anlamaya çalışıyorum.

Gazetelerde şöyle okuduk: Başbakanlığa çağırılarak orada Orgeneral Cemal Gürsel'le tanıştırılmış olan, Ankara Ziraat Fakültesi Profesörlerinden Bay Tosun, Devlet ve Hükûmet Başkanının yanından beş dakika sonra ayrılmış ve Tarım Bakanı olduğunu bildirmiştir.

Şimdi hesap edelim:

Bay Tosun içeri girer, Orgeneral'in elini sıkar, «Buyurun, oturun» larla bir yere ilişir. Odada başkaları varsa, onlarla da selâmlaşır. Geçti mi bir dakika?

Orgeneral Gürsel, kendisine sigara sunar, o günedeğin tanışamadıkları için üzüntüsünü belirtir. Bay Tosun, bu sözlerin gerekli karşılıklarını vermek zorundadır. Geçti mi bir dakika daha?

Orgeneral, sözü, devlet ve siyaset konusuna getirerek yeni kurulacak hükûmette Bay Tosun'dan yararlanmayı düşündüklerini bildirir. Bay Tosun buna teşekkür edecektir, eder. Etti üç dakika.

Bir sessizlik olur... Daha konunun can alacak yerine gelinmemiştir. Bu sessizlikten yararlanan Bay Tosun, 27 Mayıs devrimi ve Milli Komite üstüne düşündüklerini kısaca anlatır. Böylece bir dakika daha geçer.

Orgeneral, «Arkadaşlarım sizi Tarım Bakanlığı için düşünmüşler; ben de zat-ı âlinizi bunun için dâvet ettim. Başkanlığımda kurulacak yeni kabinede Tarım bakanlığını lütfen kabul buyurur musunuz?» diye sorarken.. beşinci dakika dolmak üzeredir. Demek Bay Tosun, beşinci dakikanın sonlarına doğru, Başbakanın değerli vaktini ziyan sebil etmemek için bir an önce «Evet» i yapıştırmış, odadan dışarı çıkmış olacak.

Beş dakika bu... Bir bakanlık teklifi karşısında kalan adamın, bu bakanlığı üzerine alırsa ne gibi yol tutacağını, ne gibi bir plân içinde çalışacağını açıklamayı, istediği koşullar sağlanmazsa, ya da kendi anlayışı ile hükûmetin anlayışı arasında karşıtlıklar varsa bu görevden bağışlanmasını istemeye yetmez elbet.

Ama böyle bir yüce görevi üzerine almak için «evet» ten başka sözü olmıyan kimselere beş dakika bile çoktur.

Bay Tosun'un tez canlılığını, Milli Komite'ye yardım gibi iyi bir niyete bağlayıp konuyu genelleştirelim... Kimbilir, bakanlık bekleyenlerimiz içinde, «Şu bakanlığı kabul eder misiniz?» sorusunu boşuna bulan ne çok kişi vardır!

ARANAN EVSAF

Bir banka müdürü, memur olmak için kendisine müracaat eden bir genç hakkında onu tanıyan bir dostundan malûmat istedi. Üç gün sonra arkadaşından cevap aldı. Sözü geçen gencin çok asil bir aileye mensup olduğunu, babası filânca, anası falanca olduğunu, dayısının umum müdürlük, amcasının sefirlik ettiğini sayıp döküyordu.

Banka müdürü hemen kaleme sarılıp dostuna bir mektup daha yazdı:

«Azizim, ben ırkı ıslah etmek için damızlık değil, defterlerimi usulü dairesinde tutacak memur arıyorum.»

NEZAKET

Tiyatroda şişman, iri yarı bir adam, perde arası sona erdiği için karısiyle beraber yerine dönüyordu. Bir sıranın ilk koltuğunda oturan kadına eğildi:

— Çıkarken ayağınıza bastım mı sizin?

Kadıncağız bir af talebiyle karşılaşacağını umarak:

— Evet, bastınız, dedi.

Adam derhal karısına döndü:

— Sana demedim mi, Marie, bizim sıramız burası işte!

EHLİYET

Şık bayan otomobilini bıraktığı yerden çıkarmıya çalışırken öndeki arabaya bindirdi, geri alayım derken arkadakine çarptı. Nihayet arabasını oradan kurtarıp sokağa saptığı anda geçen bir kamyonete yandan tosladı. Bunu gören trafik memuru koşarak geldi:

— Ehliyetinizi göreyim.

Kadın çıkıştı:

— Ayol, deli misiniz? Kim verir bana ehliyet?

— Hadi gelsenize... No: 7

BÜYÜK SAAT

Sırtında kocaman bir duvar saati taşıyan bir adam kaldırımda yürürken karşı taraftan gelen dalgın bir kadına çarptı. Kadın, zonklayan başını tutarak:

— Be adam, dedi; herkes gibi kol saati taşısan olmaz mı?

SABIR

Bir genç yazar, bir antoloji hazırlamış, eserine Bernard Shaw'dan birkaç sayfa eklemişti. Müsaade almak için Shaw'a yazdığı mektupta henüz genç olduğu için fazla para veremiyeceğini bildirmişti.

Shaw cevap verdi: «Zararı yok, büyümenizi beklerim.»

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Gece, Büyükdere koyundayım. Etrafta çıt yok, arkada kalan caddenin gürültüsü kıyıya aksetmiyor, iki yanımda oturanlar, sessizliği bozmaktan sakınarak usul usul konuşuyorlar, çok uzağımda, sağıma raslayan asfalttan geçen otomobil ve otobüslerin yalnız farları ışıldıyor, gürültüleri hiç bir yankı uyandırmıyor, karşı kıyıların yamaçlarında sanki yüzlerce ateşböceği uçuşuyor, sular bile şıpırdamıyor, önümden geçen sandal ışıklı bir rüyanın gölgesidir ve ayısığı, dört yana, sesini duyurmadan şıkır şıkır yağıyor...

Ne hırhır, ne vırvır, ne gırgır: Başka bir dünyadayım...

Bir dev gölge belirdi uzaklarda, yavaş yavaş, sessiz sedasız yaklaştı, koya girdi, uçuşan ateşböceklerinin görüşünü kapadı ve öyle bir gırgıra başladı, öyle bir hırgür koptu ki, kendime geldim.

Gemi demirliyordu.

Kaptan çımacıya haykırdı, çımacı lostromoya bağırdı, o anda yanımdaki, arkadaşına:

«— Sen haksızsın...» diye çattı.

Başka biri sert bir çı[illegible]ş yaptı:

«— Bu iş böyle yürümez...»

Bu dünyada olduğumu kavrayıp sevindim... Sevindim de, bir gece mezara girip kalan Hoca Nasreddinin sözü geldi aklıma:

— Öbür dünyada ne var ne yok? diye sormuşlar.

Katırları ürkütüp fincancıların zapartasını yiyen Hoca:

— Fincancı katırlarını ürkütmezsen hiç bir şey yok... cevabını vermiş.

Bu dünya hırgür dünyası, vırvır gırgır dünyasıdır.

Dimağlar işlemeye çabalayacaktır, fikirler çarpışarak, durmadan çekişilecektir.

Komşusu Hocaya sormuş:

— Dün gece sizin evde bir gürültü oldu?

Hoca gülümsemiş:

— Hanım kızıp benim cübbeyi merdivenlerden aşağı yuvarladı.

— İlahi Hoca, boş cübbe gürültü eder mi?

— Canım anlayıver işte, içinde ben de vardım...

Paldır küldür düşenler olacaktır, düşüp kalkma dünyasıdır bu. Artık yalnız lâfın lâfı, lâfın tabakayı açtığı dünya değildir bu, fikrin fikri geliştirdiği dünyadır.

Rahat ve huzur demek, fikirsizlik, dilsizlik demek değildir.

Fincancı katırlarını ürküteceğiz, yârin zülfüne dokunacağız, gözün üstünde kaşın var diyeceğiz, «ne verseler ana şâkir, ne kılsalar ana şad...» olmayacağız.

Bu dünyadayız öbüründe değil...

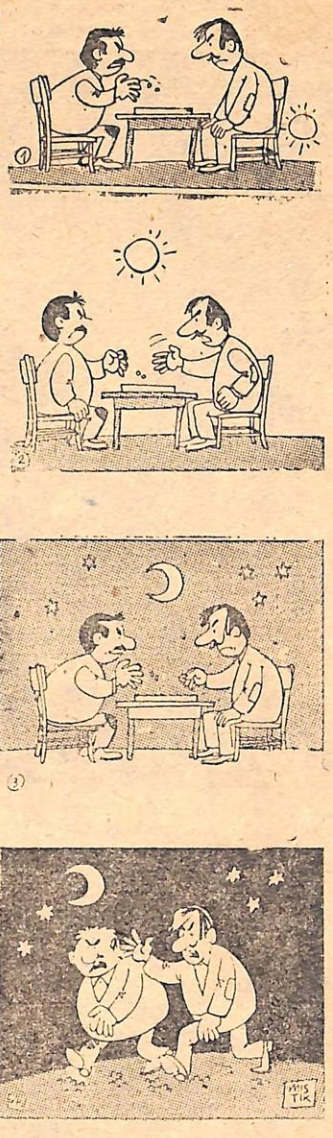

— Akşama kadar uğraşıp didiniyoruz, gene de geçim sıkıntısı çekiyoruz, be birader!

DÜŞÜKLERE CEZA

Tef'in büyük anketi

HAZIRLIYAN ALTAN ERBULAK

Evvela KEMAL TAHİR amcayı bulalım dedik. Romancıdır Kemal Tahir. Göl insanlarını yazmıştır, Köyün Kamburu'nu yazmıştır.. Bulduk, sorduk; "Sen olsan düşüklere ne ceza verirsin?" dedik. "Bey" dedi. "Efendim" dedik. "Bey" dedi, "Efendim" dedik. "Şey" dedi "Ben olsam valla" dedi... KANUN DAİRESİNDE verilecek her türlü cezaya razıyız" dedi. İyi demiş mi? Kemal Tahir'in yanından ayrıldık... İyi laf etmişti Kemal Tahir... Ne demişti... Kanun dairesinde demişti..

Kanun dairesinde kanun dairesinde.. kanun dairesi deyince de insanın aklına başka bir şey gelmiyor ki...

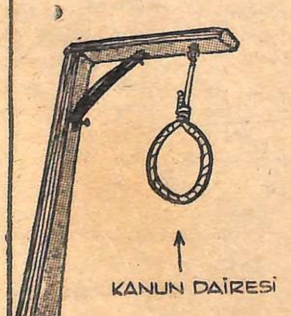

Sonra (şair) AHMET OKTAY'ı aradık ve inanır mısınız onu da bulduk daha ilk kadehini yarılamamıştı bile... "Şimdi ben de onu düşünüyordum.." dedi... "Aga, en iyisi, hepsinin altına bi bomba yerleştireceksin... Fitilini taaa Hakkâri'den ateşleyip, fitilin ateşlendiğini de onlara söyliyeceksin... Nasıl harika, di mi"

Bizim EROL GÜNAYDIN'ın hani Küçük Sahne Haldun Dormen Tiyatrosunun bir numaralı aktörü Erol Günaydın'ın Fatin Rüştü için orijinal bir ceza sistemi bulduğunu öğrendik..

Erol diyor ki... "Fatin Rüştü'yü sabahleyin Yassıada'dan bırakacaksın, kambiyoya gidip dövizini alacak pasaportunu yaptıracak, biletini alıp tam vapura binerken yakalayıp doğru adaya... Ertesi sabah gene bırakacaksın, biletini alıp tam vapura binerken yakalayıp adaya... Ertesi gün gene bırakıp gene yakalıyacaksın taa ömrünün sonuna kadar"

Kim,Kimdir?
Yandaki fotoğraf, klişe ve baskı bozukluğundan iyi netice vermezse diye çizdim bunları!..
Peyâmi Safaya haber iletin servet düşmanlığım ta o zamandan başlar.
Hanım bu oğlan uğursuz geldi, Çoraktaki çiftlik de gitti!
EFENDİM Bendeniz 1928 yılının bir şubatında HÂMİT ve EMİNE adında iki Türk vatandaşının bir tedbirsizliği yüzünden dünyayı teşrif ettim—
KOMŞU KADIN
Ne zaman kucağıma alsam işiyor kardeş!
Kalpsiz!
İLK AŞK DENEMELERİM OLDUKÇA BAŞARISIZLIKLA SONUÇLANDI—
TAKIMA KOYMAYACAĞIZ AMA BİRADER, TOPLARI BABASI ALIYOR!
AA GOL!
Biraz palazlanınca meşin yuvarlağa gönül verdim. Ama bana o da yüz vermedi—
BİZİM MAJEDEN MEJİHA ABLA
MEMET 4 BİYİ SEVİYO
EŞEK
NAZMİ
YUH!
YAŞA GENÇLİK
KOVA BAFRA SPOR
DELİ BASRİ
Dehamı bir müddet edebiyata yatırdım. Klâsik örnekler verdim. EDEBİYAT BANA GÜLÜMSÜYORDU—
M-M-M-M-H! ŞAHESER! İŞTE HERGELELER BÖYLE YAZI YAZILIR!
MÜDÜR
Bu herif edebiyattan çakmıyor!
Fakat öteki sevdalarımın acısını edebiyattan çıkardım onu terkettim—
1. 2. 3.
4. 5. 6.
Reşmin peşinden koşmağa başladım. Derece derece ona yaklaşıyordum ki, Akademiye girdim Böylece resmi de unuttum—
BASIN
BÂBIÂLİ BANA GÖZ KIRPIYORDU. ONA ATILDIM. HER TÜRLÜ DESEN, KARİKATÜR, İLLÜSTRASYON, AFİŞ, KAPAK, ÇİZDİM, ÇİZİYORUM. İNANIN FENA DA ÇİZMİYORUM—
EN SON NOT: BUGÜN BENİM CANIM SIKILIYOR! 25-8-60
Başlangıç da politika çizdirmek istiyorlardı, tatlı kızlar çiziyordum; Şimdi politika çizmek istiyorum, tatlı kızlar çizdirmek istiyorlar—
YAŞIM: 32
KİLOM: 74
BOYUM: 179
GÖZÜM: YEŞİL
TENİM: BUĞDAY
Arkadaşlarım yakışıklı olduğumu saklarlar. Bir otomobilim, şahâne bir evim, iyi bir işim var.
"MİLLİYETE BİR TELEFON KÂFİDİR."
Yeni milliyetin kurucularındanım!
Bâzan patronun gözüne giriyorum, borç veriyor. Bazan nedense vermiyor—
Bugünlerde hep canım sıkılıyor—
Utrillo'yu, İyemi, Dostoyevski'yi, Kemal Tahiri, Poe'yu, melih Cevdeti, Andre Freçoisi Ali Ulviyi, Chaplin'i, Ulvi Urazi Sabahattin Eyüboğlunu Seviyorum—
Ha, unuttum birazcık da Çetin Altanı.
CİCİCAN
HURİYE
Bir Resimli Romanım var. MİLLİYETTE çıkar. Mümkün mertebe garp tekniğile çiziyorum. Bazan tatlanıyor, bâzan ekşiyor. "EN ÇOK SEVİLEN RESİMLİ ROMAN." unvânını aldı. (Aynı zamanda en az sevilen de.)
CİCİCAN karikatürist mıştıktan mülhemdir. İsim babası ABDİ İPEKÇİ dir. HURİYE nin kimden mülhem olduğunu söylemem.
Duvarımda boş bir çerçeve var. Herkesin Hayat duvarlarında böyle boşalmış, ya da boşkalmış çerçeveler vardır. Ben iyi bir portreci olduğum halde dolduramadım. Siz doldurdunuz mu.?

bunu? DUYDUNUZ MU

Bütün muhitinde doğruluğu ile tanınmış Kont Mononti artık son dakikalarını yaşıyordu. Karısına:

«— Ağlama... Sevgili Siranuşcuğum... ağlama... dedi. Bu dakikaya kadar senin o şefkatli kollarının sardığı bu vücudu artık başka kollara bırakıyorum. Yalnız, Siranuşcuğum içimdeki vicdan azâbından kurtulmak için sana hayatımın en acı itirafını yapacağım. Sus ve beni dinle!

Seninle evlenirken herkesin huzurunda «ebediyen seninim ve senden ayrılmıyacağım.» demiştim. Hâlbuki seni aldattım. İşte senden ayrılıyorum. Beni yaptığım kalleşlik için affet!»

Bu itirafı dinleyen Siranuş hiddetle ayağa kalktı ve ruhunu teslim etmekte olan Kont Mononti'ye.

«— Alçak, diye bağırdı, demek senelerce sana boş yere kan - dım. Yazıklar olsun!..»

La Mort et la vie'den

★

Issız bir adaya kazazede olarak düşen tanınmış yazar Marcel Ayme.

«Beni kurtarın... Issız bir adaya düştüm.»

Marcel Ayme,»

Diye yazdığı pusulayı bir şişeye koyarak denize attı.

Şişeyi denize attığının onsekizinci günü Marcel Ayme, denizde bir şişe ve içinde bir kâğıt buldu.

Marcel:

— Kurtuldum! diye haykırarak şişenin tıpasını açtı.

Fakat Marcel Ayme şişedeki kâğıdı okuyunca çok bozuldu.

Kâğıtta şunlar yazılı idi:

«Yazınız okunmuyor. Lûtfen daktilo ile yazınız.

Kaptan NEMO»

Literature'den

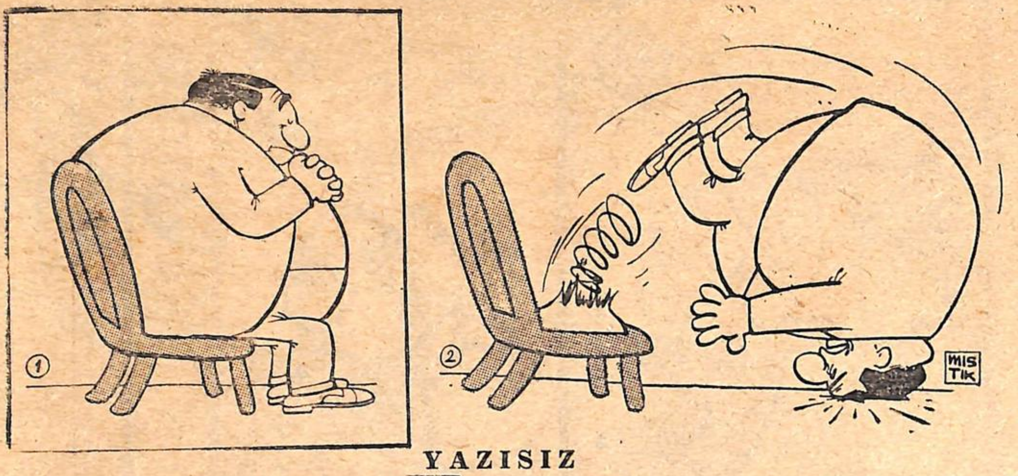

YAZISIZ

BİR KAZADIR OLMUŞ

Köy papazı bir oduncuya, evine odun getirmesini tembih etmişti. Adamcağız bir el arabasiyle odunu getirdi. Hizmetçi kadın kapıyı açarak kendisini avluya aldı ve odunluğu göstererek oraya yerleştirmesini söyledi. Oduncu getirdiği odunları içeri atarken bir tanesi nasılsa elinden kurtuldu ve alt kat camlarından birini kırdı. Fena halde mahçup olan oduncu evine gelince küçük oğlunu çağırdı:

— Beni dinle, dedi, papaz öğleden sonra okula gelecek, şayet sana, camı nasıl kırdığımı sorarsa «babam mahsus yapmadım boşaltırken bir kazadır oldu, diyor» dersin, anladın mı?

Öğleden sonra gerçekten de okula, din dersine giden papaz, oduncunun oğlunu kaldırıp sordu:

— Seni kim yarattı?

Çocuk kekeliyerek cevap verdi:

— Babam, efendim. Hem diyor ki, mahsus yapmadım, diyor, boşaltırken bir kazadır oldu, diyor.

ŞU GARİP MEMLEKET

BEDİİ FAİK SUAT YALAZ

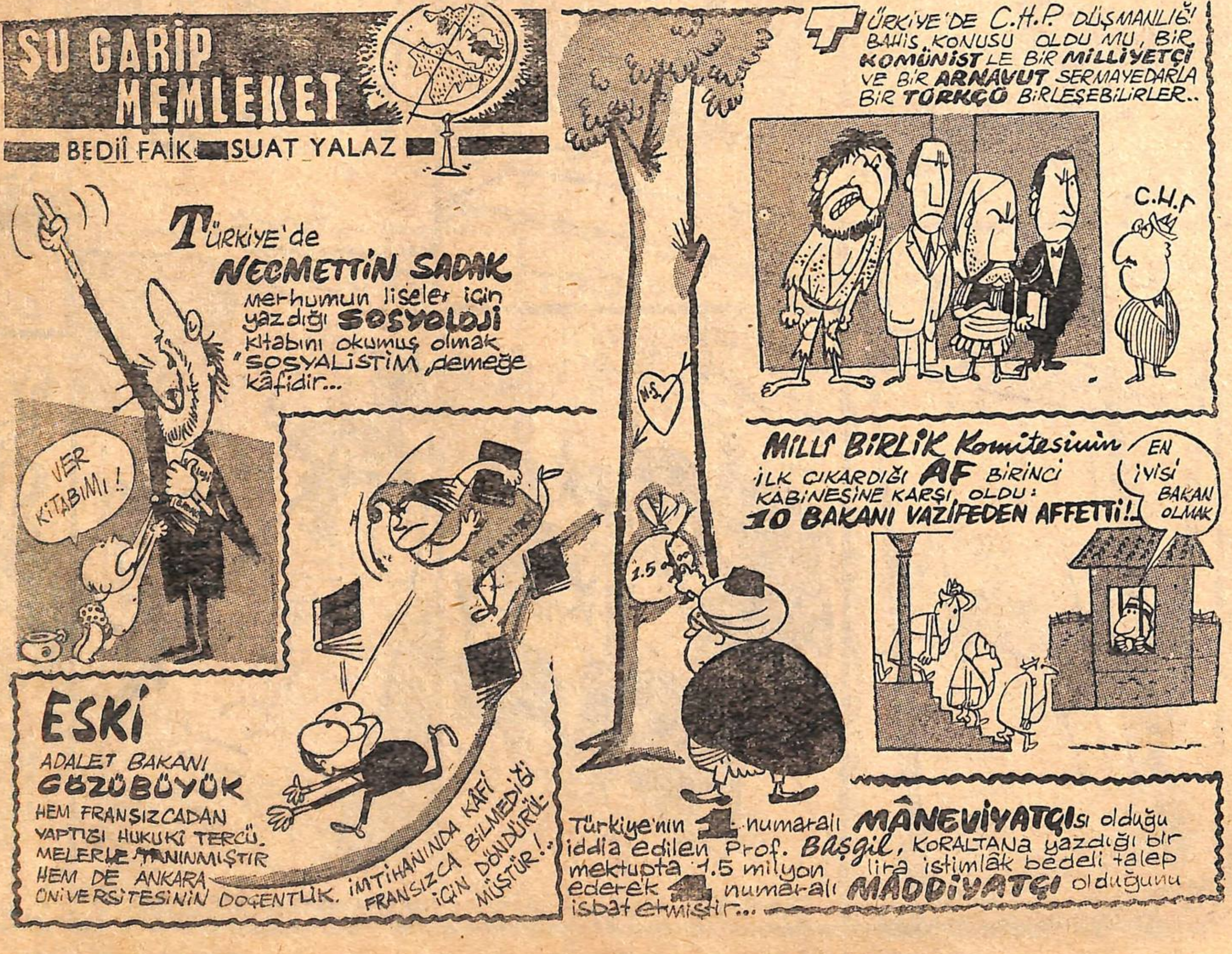

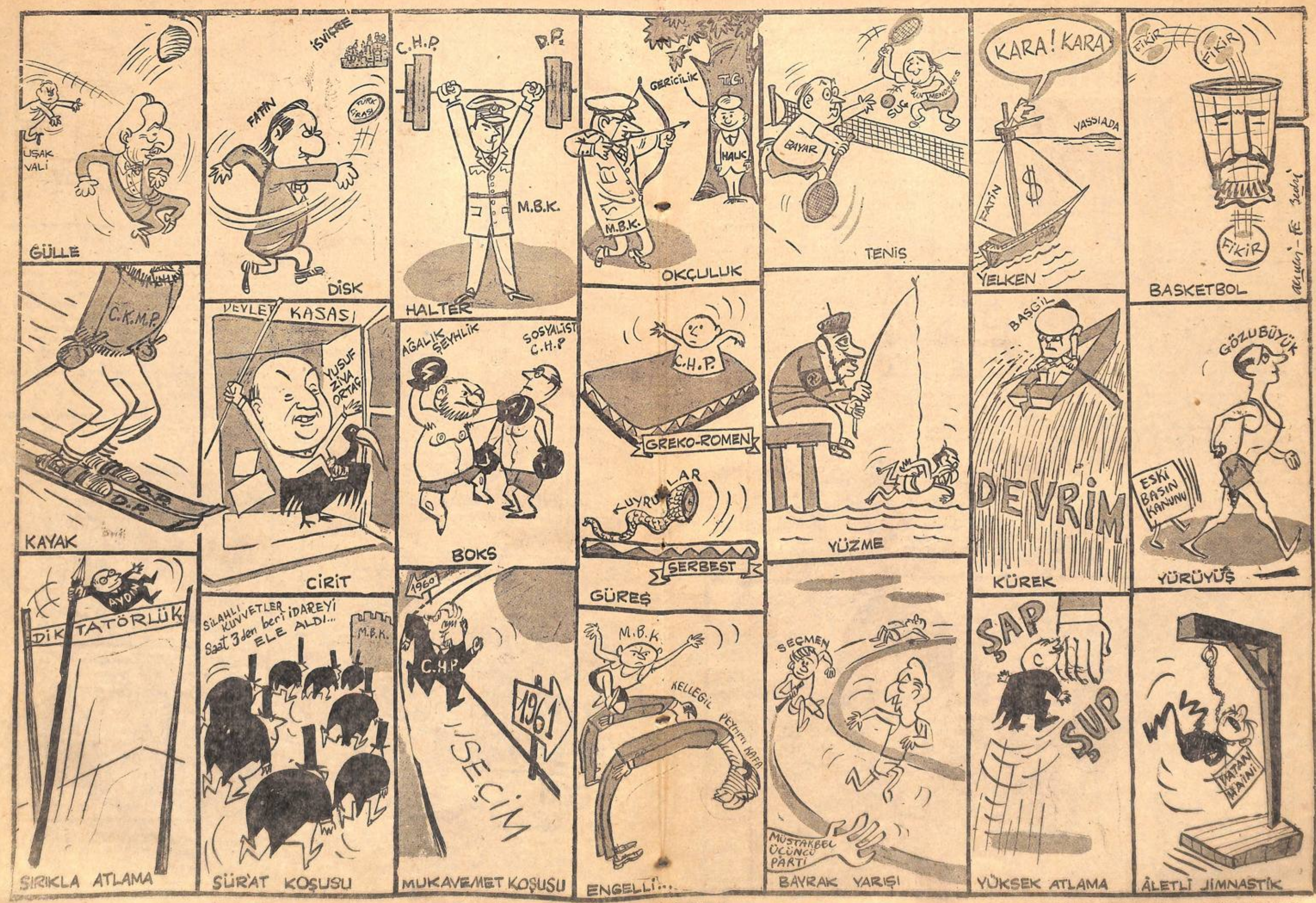

SPORDAN SİYASETE

ALİ ULVİ ★ BEDRİ KORAMAN ★ FERRUH DOĞAN

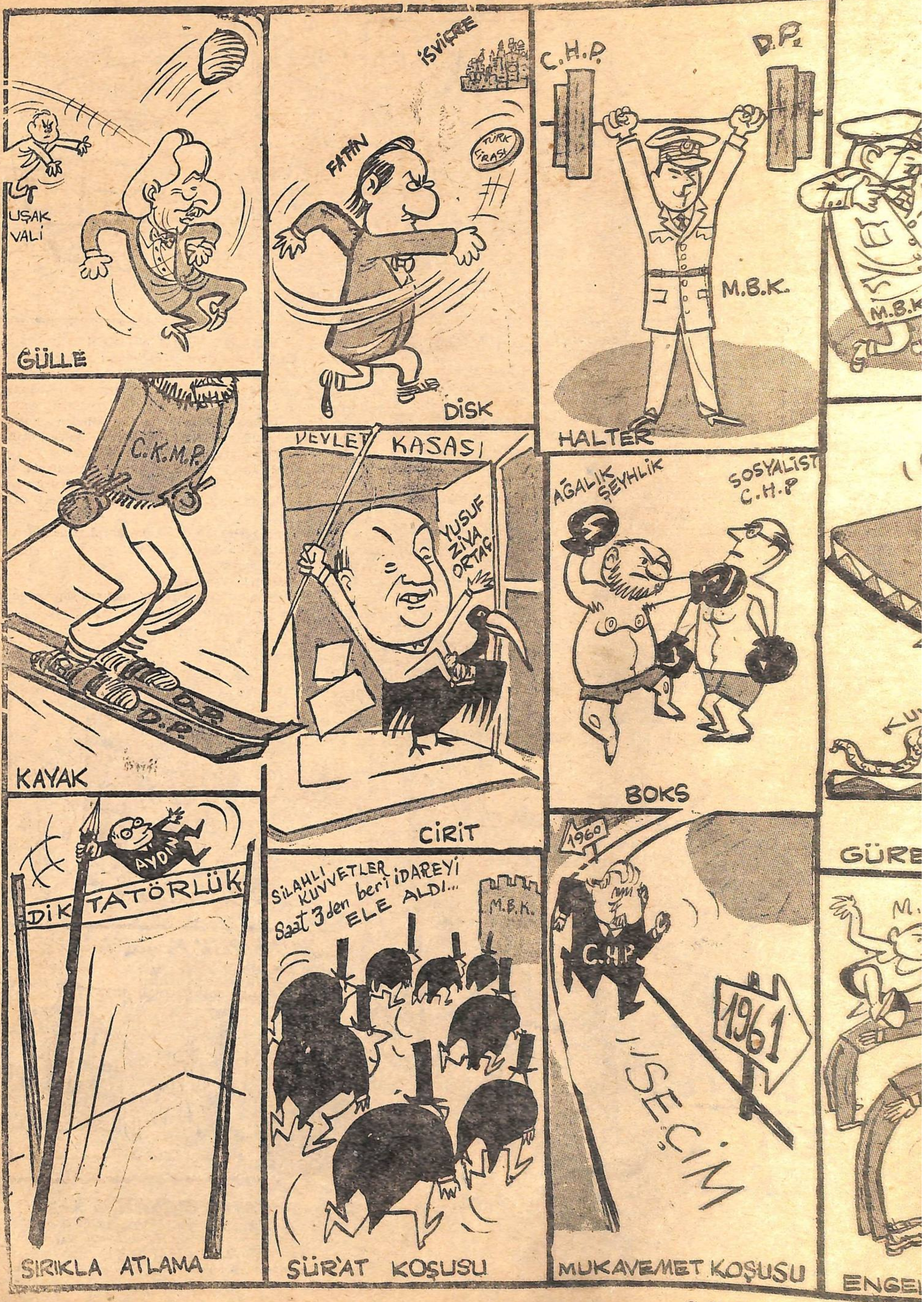
UŞAK VALİ
GÜLLE
FATİN
İSVİÇRE
TÜRK LİRASI
DİSK
C.H.P.
D.P.
M.B.K.
HALTER
C.K.M.P.
D.P.
D.P.
KAYAK
DEVLET KASASI
YUSUF ZİYA ORTAÇ
CİRİT
AĞALIK ŞEYHLİK
SOSYALİST C.H.P
BOKS
AYDIN
DİKTATÖRLÜK
SIRIKLA ATLAMA
SİLAHLI KUVVETLER Saat 3den beri İDAREYİ ELE ALDI...
M.B.K.
SÜR'AT KOŞUSU
1960
C.H.P.
1961
SEÇİM
MUKAVEMET KOŞUSU

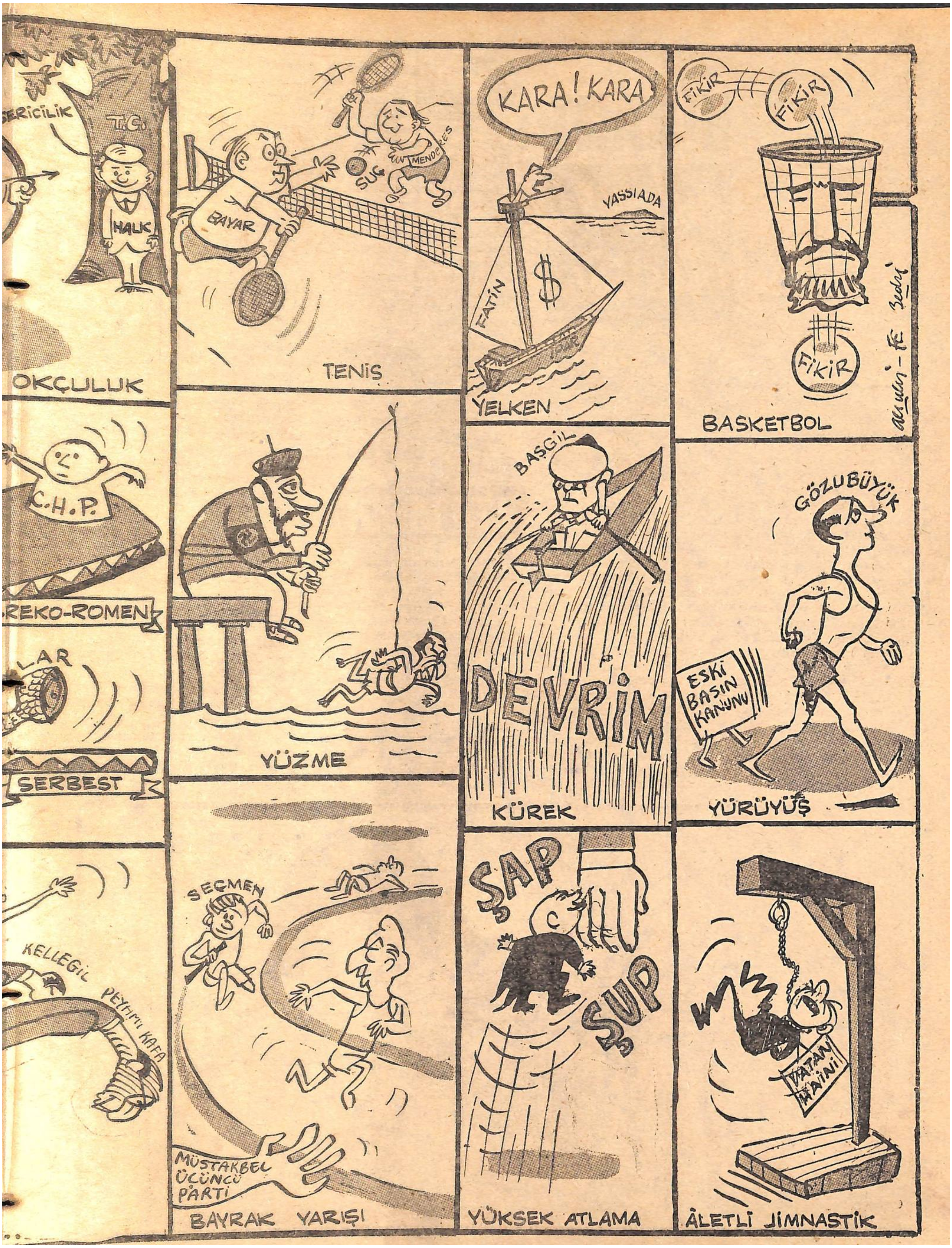
T.C.
HALK
OKÇULUK
BAYAR
SÜG
MENDERES
TENİS
KARA! KARA!
YASSIADA
FATİN
$
YELKEN
FİKİR
FİKİR
FİKİR
BASKETBOL
C.H.P.
SERBEST
YÜZME
BAŞGİL
DEVRİM
KÜREK
GÖZÜBÜYÜK
ESKİ BASIN KANUNU
YÜRÜYÜŞ
KELLEGİL
SEÇMEN
MÜSTAKBEL ÜÇÜNCÜ PARTİ
BAYRAK YARIŞI
ŞAP
ŞUP
YÜKSEK ATLAMA
VATAN HAİNİ
ÂLETLİ JİMNASTİK

hepimize sordu:

— Niçin müslümansınız?

Doğrusu hiç düşünmediğimiz bir konu idi. Kısa bir susukluktan sonra, misafirlerden bir erkek,

— Çünkü, dedi, müslümanlık en iyi dindir de onun için müslümanız.

Mühendis Hacı Hayri,

— Çok doğru, dedi, İslâmlık en iyi dindir, çünkü en son dindir. Ama siz bütün dinleri inceelediniz de, en iyisi olduğu için mi beğenip müslüman oldunuz?

Bir kadın,

— Aman bunları konuşmıyalım, günaha giriyoruz, dedi.

Hayri ona sordu:

— Siz, İslâm dinini biliyor musunuz?

Çok sıkışık durumda kalmış - tık. Bir bey,

— Pekiy, dedi, siz söyleyin bakalım, biz neden müslümanız?

Hayri,

— Çünkü, dedi, doğduğumuz zaman sizin haberiniz bile olmadan nüfus kâğıdınıza müslüman diye yazmışlar. Siz de müslüman olmuşsunuz.

Buna çok canı sıkıldığı sinirli konuşmasından anlaşılan bir bayan,

— Evet ama, dedi, ben müs - lüman ana - babadan doğmu - şum.

Hacı Hayri,

— Müslüman ana - babadan doğup doğmamak sizin elinizde miydi? Doğmadan önce müslü - man ana - babadan dünyaya gelmek için dilekçe mi vermiştiniz? Daha doğmadan nasıl bir iyi davranışınız oldu da, siz müs lüman doğdunuz? Yoksa ilti - maslı mıydınız?

Deminki kadın,

— Bırakın bunları, vallâhi günaha giriyoruz, dedi.

Ama sinirlenmiş olan kadın bırakmadı, Hayri'ye sordu:

— Öyleyse siz söyleyin bakalım, niçin müslümansınız?

Hayri gülümsiyerek tatlı tatlı anlattı:

— Ben bugün bir dini bütün hıristiyan da olabilirdim. Ama dedemin bir muzip arkadaşının şakası yüzünden müslüman olmuşum. Dedem Hırant Efendi...

Hep birden,

— Ne? diye bağırdık.

Hayri'nin dedesini Hudaverdi Paşa diye biliyorduk. Hayri,

— Evet, dedi, dedem elli bir yaşına kadar Hırant Efendi idi, elli bir yaşından sonra Huda - verdi oldu. Hırant'ın Hudaverdi oluşunu anlatayım size.

Şimdi Beyoğlu'nda Lala Birahanesi var ya, orası eskiden İstanbul postahanesiymiş. Oradaki Osmanlı memurları arasında Türk, Ermeni, Rum, Yahudi varmış. Karışık çalışırlarmış. De - dem Hırant da, orada telgraf memuru. Arkadaşları arasında bir Mehmet Bey varmış. Çok

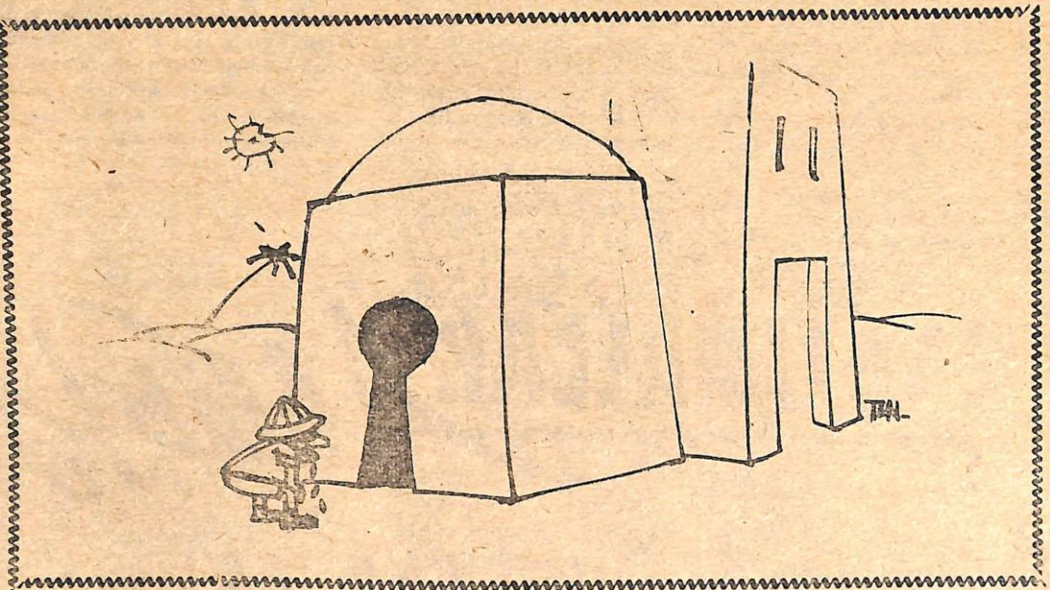

çapkın bir adammış. Çok zayıf, ufak tefek bir adammış. Sert bir rüzgârla uçacak... Bu haline bakmaz, bir de zamparalık edermiş. Bu Mehmet Beyin bir de karısı varmış ki, Allah vermesin, dağ gibi bir kadınmış. On erkek onunla baş edemezmiş. Mehmet Bey'in karısından da ödü koparmış. Daha kapıdan girer girmez, kadın bunu ayağının altına alır, kirli çamaşır çiteler gibi ezer, Mehmet Beyi bumburuşuk eder, yatağa atarmış Meh met Bey, buruşuk çarşaf gibi serilirmiş. Adam karısına uyku hapı yutturmuş ki, gece uyku da uyanmasın. Çünkü uyanır uyanmaz, hemen kocasını dövmeğe başlarmış. Bir posta daha bahleyin dayak attıktan sonra adamı kapı dışarı edermiş. Mehmet Bey, eli kolu saklı, yüzü gözü şiş, çürük içinde gezermiş. Çocuğu da yokmuş. Neden ço - cuğu olmadığına,

— Yahu, dermiş, karıyla dövüşmekten başka işe sıra gel - miyor ki... Çocuğu ne zaman yapalım? Bizim karının seviş - mesi işte böyle... Bana dayak attıkça karı gebe kalsaydı, bizim aile şimdiye kadar büyük milletler arasına girerdi.

Mehmet Bey'e sorarlarmış:

— Pekiy, sen bu halinle nasıl bir de hovardalık yapıyorsun?

Mehmet Bey,

— Valla, ben de anlamıyo - rum, dermiş, karımın elinde bir keramet var, beni döğdükçe içim kabarıyor, duramıyorum.

Bu Mehmet Bey, İstanbul'un o zamanki namlı güzellerinden Zabel adında bir Ermeni kadınla işi pişirmiş. Postanedeki işinden, karısından dayak yemek - ten vakit buldukça soluğu Zabel'in koynunda alırmış. Her na sıl olduysa, karısı bunu duy - muş. Kaldıkları evi basıp, bunları suç - üstü yakalamış. Ev Şişli'de. Zabel'le Mehmet Bey'i, birini bir kolunun, öbürünü öbür kolunun altına sıkıştırıp, ta Şişli'den postane önüne getir - miş. Zabel iç gömleğiyle, Mehmet Bey de çıplakmış. Yalnız her nedense Mehmet Bey, çorap larını ayağından çıkarmamış. Kadın, kocasiyle metresini postanenin önünde dövmeğe başlamış. Bütün postane memurları kapıya çıkıp seyre başlamışlar. Kadın orda meydan dayağı çekiyor ki, Mehmet Bey dayak yerken bütün arkadaşları görsünler. Kadının elinden bunları kurtarmanın imkânı yok. Gözü dönmüş, ağzı köpürmüş kadının... yanına yaklaşılmıyor. Bir zaptiye kurtaracak olmuş. Ka - dın zaptiyeyi kaptığı gibi sokağın başına savurmuş. Bunların pestilini çıkardıktan sonra, sokağın ortasına bırakıp, üstlerine tükürüp gitmiş.

Mehmet Bey, bu işi dedem Hırant'tan bilmiş. Zabel Ermeni dedem de Ermeni ya, bu yüz - den karısına haber verdi san - mış. Oysa dedemin hiç bir şeyden haberi yok. Mehmet Bey'in karısına imzasız mektupla ha - ber veren, Zabel'de gözü olan başka birisiymiş. Mehmet Bey dedeme,

— Hırant Efendi, alacağın olsun, ben bunun acısını senden birgün çıkarırım... der, durur - muş.

Dedem, ben yazmadım, etmedim derse de, Mehmet Bey'i bir türlü inandıramazmış.

Günlerden birgün postanenin kapısında, bir kupa arabası durmuş. Arabada saray arması var, sarayın arabası...

Dedemi saraya istiyorlar. Dedem şaşırmış, korkudan tirtir titriyerek arabaya biniyor. Saraya götürüyorlar. Başmabeyinci'nin huzuruna çıkarıyorlar. Dedem, hemen etek öpüyor.

Başmabeyinci dedeme şöyle diyor:

— Padişahımız efendimiz, din-i islâmı kabul için verdiği - niz ârızadan dolayı çok mem - nun kaldılar. Bugün islâmiyetle müşerref olacaksınız ve akşama da hitam merasimi icra kılına - caktır.

Dedem şaşırıyor, sapsarı olu - yor. Hemen işi anlıyor. Mehmet Bey, dedemin ağzından «müslüman olmak istiyorum» diye bir dilekçe vermiş. Şimdi ne desin? Müslüman olmak istemiyorum, diyemez. Arkadaşın muzipliği, diyemez.

Hem de şeyhilislâm efendi'nin huzurunda şehâdet getirip müslüman oluyor. O gece de saray bahçesinde yapılan büyük bir sünnet düğününü ile dedem Hı - rant Efendi sünnet ediliyor. Düşünün, elli yaşında sonra Hırant'ın sünnetini... Dedem de iri - yarı bir adam.

Ertesi gün bütün gazeteler bu olayı yazıyorlar. Hırant Efendi, islâmiyetle müşerref olmuş, Hudaverdi adını almıştır. Ve paşalık tevcih edilerek, telgraf memuru bulunduğu postanenin mü dürü olmuştur. Bir kese altın da ihsan-ı şahane...

Dedem ne yapsın, ister iste - mez koyu müslüman olmuş. Ba bamı da bilirsiniz. Ben de, hamdolsun müslümanım.

Mehmet Bey o şakayı yapmamış olsaydı, ben bugün müslüman olamıyacaktım.

Hayri bu olayı anlattıktan son ra, bizi salona götürdü. Salo - nun duvarlarında aile büyük - lerinin resimleri vardı. Dedesinin iki resmi yanyanaydı. Biri sakalsız, bıyıklı Hırant Efen - dilik resmi, öbürü fesi kulaklarına kadar geçirmiş, uzun sa - kallı bir Osmanlı paşası Huda - verdinin paşalık resmi.

Tekrar taraçaya çıktık.

Hayri,

— Kusura bakmayın, dedi, siz biraz oturun. Bana müsaade edin, yatsı namazını edâ edip geleyim.

«Biz, aşağıda imzaları bulunan dürüst ve âlicenap kabzımallar, memleketimizin iktisadî işlerini tamamlamak ve ahaliye iyilik etmek ve her bir iktisadî meseleleri intizama sokarak cümle din kardeşlerimizin rahat ve huzura kavuşmasını sağlama bağlamak maksadiyle ve bundan sonra hiç kimsenin kabzımallara gık demiye hakkı kalmasın diyerekten hep bir araya toplanarak kabzımal esnafını zapt-ı rapt altına almıya ve hilekârlığı ortadan kaldırarak daima namuslu yaşamıya ve yurdumuza bu yoldan hizmet etmiye karar vermiş olarak toplanıp aşağıdaki ahlâk yasasını tanzim ve hep birlikte imza etmek suretiyle büyük bir ahlâkî vazife yapmakla son derece iftihar ediyoruz. İşbu ahlâk yasasının maddeleri aşağıda yazılmış olup, bu maddelere tam manasiyle riayet ve hürmet etmeyi şeref vazifesi sayıyoruz.

KABZIMALLAR Ahlâk Yasası!

★ ADNAN VELİ ★

★ **Madde : 1)** İşbu ahlâk yasasını kabul ve imza etmiş olan her hangi bir kabzımal, sebze hâlinin silinmez bir geleneği haline gelmiş olan hilekârlığa göz yaşları içinde veda etmek zorunda olup derneğimize bir adet veda mektubu yollamıya mecburdur. Veda mektubundan sonra gene de hile yapmak suretiyle mesleğe devam etmek istiyenler itoğlu it olup, böyle meslekdaşlarımıza selâm vere-nin başı bitten kurtulmasın..

★ **Madde: 2)** Hâlde vazife gören her hangi bir kabzımal, ailesinin sıhhî durumunu çok merak ederek kerimesinin ve sair çocuklarının ne âlemde olduklarını öğrenmek için dahi, kendi memleketine telgraf çekemez. Telgraf çekmek icabederse, arkadaşının imzasıyla çekebilir. Kendi imzasıyla telgraf çeken kabzımal, ayni müstahsile telgraf çekmiş gibi telâkki edilerek, hakkında o suretle muamele yapılır.

★ **Madde: 3)** Hâlde çalışan kabzımallar, sattıkları malın bedelini müstahsile doğru olarak bildirmek zorundadırlar. «Malın çürüdü. Denize dökmek zorunda kaldım. Denize dökme masrafı olarak 137 lira gönderiniz» şeklinde mektuplar yazarak müstahsilin hakkını yemek, bundan sonra maalesef ciddî şekilde yasak edilmiş olup, bu şekilde hareket eden kabzımallara «çok ayıp ettin arkadaş» denecektir.

★ **Madde: 4)** Sebze hâlinde çift fatura usulünün kaldırılması münasip görülmüş olup, perakendeciye başka fatura, müstahsile başka fatura verilmek suretiyle şimdiye kadar takip edilen dededen kalma gelenek terkedilecektir. Hâlde perakendeciye meselâ 120 kuruşa satılan şeftali için müstahsile «malın en çok seksen kuruş etti. Nakliyesi, ambalajı, Belediye resmi, hammaliyesi, hâl rusumu, çürüğü, firesi çıktıktan sonra kilo başına 17 kuruştan hesaplanarak 65 sandık şeftalinin bedeli olan 180 lira tarafınıza gönderilmiştir» şeklinde vicdana ve ahlâka uymıyan mektuplar yazıp da kabzımallık mesleğinin vekar ve haysiyetine yakışmıyacak hareketlerde bulunanlar asla doğru adam sayılamıyacakları gibi, bu gibi kimselerin kabzımallık etmesi de mümkün olamıyacağından, artık o herif gidip kendine başka bir iş bulmalıdır.

★ **Madde: 5)** «Cıgaramın dumanı, yoktur kabzımalın imânı» şeklinde dilden dile dolaşmakta olan söylentinin artık tamamen tarihe geçmesi için el birliğiyle seferber olup bu hususu iyice mütalâa ettikten sonra namusumuzla para kazanmanın lezzetini tecrübe etmek maksadiyle her çareye başvurulacak ve artık istihsal bölgelerine kadar giderek sandıkların altına bozuk mal dizdirerek, üstüne de mostrasını koyarak esnafı aldatmak gibi alçakça ve bayağıca hareketlerden daima kaçınmak prensipinin ışığı altında yurdumuzu intizama sokarak çalışmak, ilk gayemiz ve hedefimiz olup, cuma günü Eyüpsultan camiine giderek bu hususları sağlama bağlamak birinci vazifemiz olacaktır.

★ **Madde: 6)** Hâlde vazife gören her kabzımal ahlâk yasasının en garantili maddesi olarak işbu maddedeki yeminle yemin etmiye karar verir.

«Hepimiz şerefli birer kabzımal olarak ve piyasanın durumunu göz önüne alarak her türlü hile ve dalavereden uzak yaşıyarak ve gayetle samimi davnarak ve kantarlarımızı her daim kontrol ettirerek ve müstahsile katiyen telgraf çekmiyerek ve katiyen çifte fatura usulü kullanmıyarak, ve bu mesleğin dalaveresini çocuklarımıza katiyen öğretmiyerek ve piyasayı yükseltmek için aramızda anlaşma yapmıyarak ve birbirimize kaş göz işareti göndermiyerek ve kantarlarımızın topuzuna kurşundan ağırlıklar bağlamıyarak ve küfe darasını yüksek göstermiyerek ve nakliye masraflarında katakulli yapmıyarak ve motorcularla, kamyonculara tâviz vermiyerek ve malları elden ele devretmiyerek esnafla konuşurken katiyen yalan yere yemin etmiyerek kabzımallık yapacağımıza namusum, şerefim, vicdanım, ahlâkım, Allahım ve dört kitabım üzerine sekiz tebbetyedâ yemini, ile üç lâmelif miktarı Allaaaah diyerek yemin ederim...»

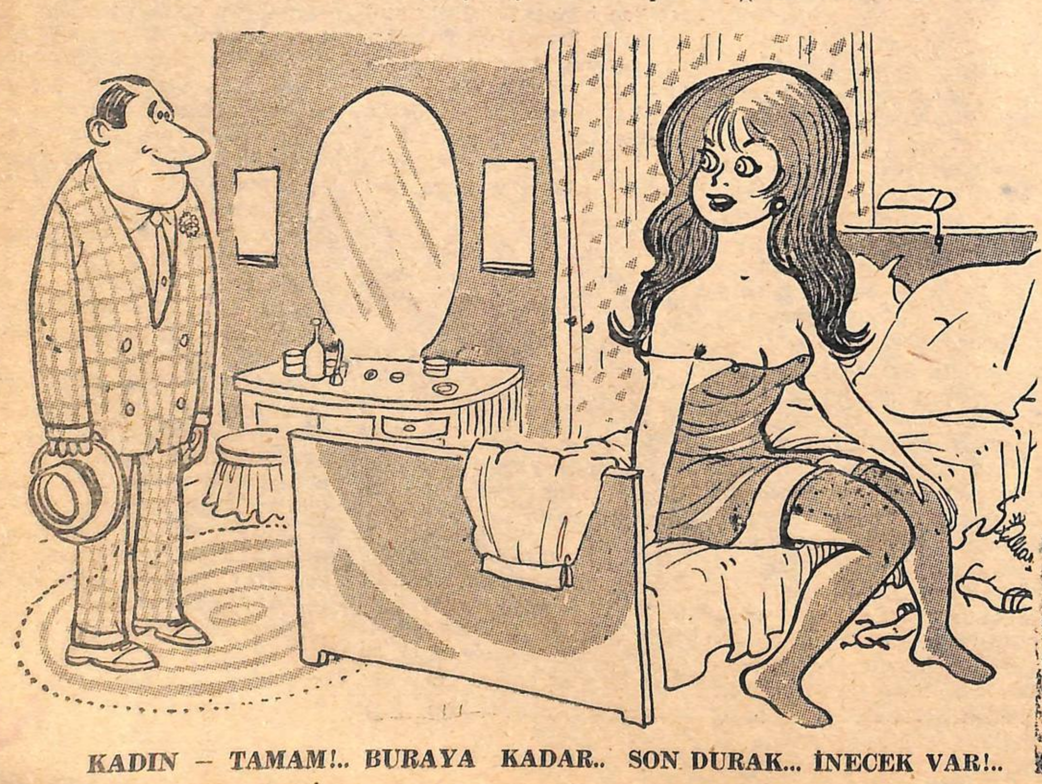

KADIN — TAMAM!.. BURAYA KADAR.. SON DURAK... İNECEK VAR!..

seçme saçmalar

★ Bana çabuk cevap ver!
Sual

★ Zavallı Etem, çok çekti geçen kış...
Müzeyyen

★ Sabıklaştırdıklarımızdan mısınız, sabıklaştıramadıklarımızdan mısınız?
Tekerleme

★ Bir tane patlatırsam...
Balon

★ Hürriyetin zürriyetle herhalde bir alâkası vardır.
Liberte

★ Zannetme ki ben Sultan Süleyman idim.
Devr-i Sâbıkta Refik Koraltan idim.
Sâbık Refik

★ Deniz kadın gibidir, hiç inanmak olmaz ha!..
Deniz Kızı

★ Zâtıâlilerinize hürmette kusur eylemedim beyfendiciğim...
Devr-i Sâbıktan bir cümle

★ Herşeyde bir hayır vardır.
Evet

★ Biz size haber veririz.
Klâsik atlatma

★ Ben de yazdım!
Celâl Bayar

TAŞ DEVRİ!

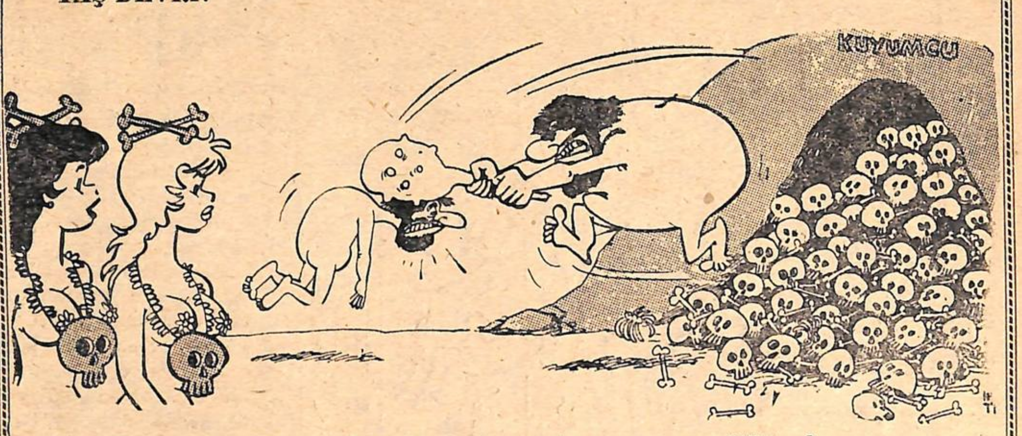

— Ne kadar muhteriş adam, bu kadar malı mezaramı götürecek...

DEDEKTİF olabilir misiniz ?

Meşhur dedektif Şakir, bürosunda şekerleme yapıyordu. Birdenbire telefon acı acı çaldı.

— Alo! kimsiniz?..

— Şey... ben iyi arkadaşlarınızdan Papyon Reşat'ın karısıyım... Ah... Şakir bey... Şakir bey çok acı!.. hık... hık... (hıçkırık sesleri!..)

— Acı olan nedir? Yoksa... Ne?.. Yoksa Reşat'a bir şey mi oldu?..

— Evet... Maalesef... Öldü... Şakir, derhal, Reşat'ın evine koştu.

Kapıdan girince bütün mahalleliyi gözyaşları içinde buldu. Reşat'ın karısı Fatma hanım ise ağlamaktan katılmış kalmış, baygın yatıyordu.

Bu feci manzara karşısında piposunu tazeleyip yakan Şakir, cesedi muayene etti ve etrafındakilere dönerek üzgün, fakat kararlı bir sesle tane tane vak'a hakkında şu açıklamayı yaptı:

— Zavallı Reşat'ı öldüren alçağı biliyorum ama... Maalesef... bu alçak kaatili yakalıyamam...

Sevgili okuyucular! Kaatil kimdi? Ve Şakir onu niçin yakalıyamıyordu?

CEVAP

Dedektif Şakir'in yakın arkadaşı Papyon Reşat bir kalp krizi neticesinde eceli ile ölmüştü. Şakir'in kaatil dediği Azraildi. Eeee... Azrailde yakalanır mı?

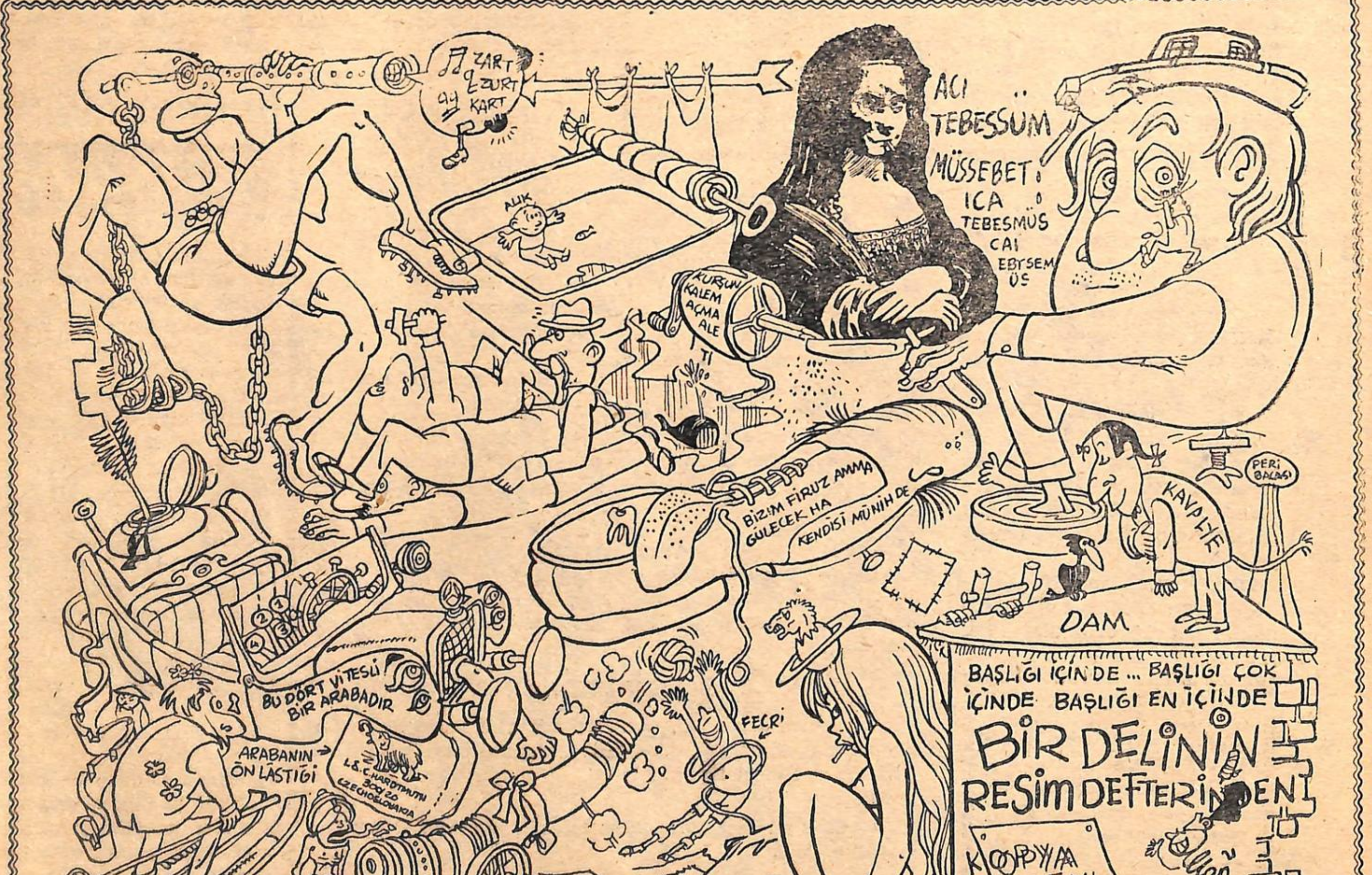

ERKEK — HAMFENDİ, BU AKŞAM SİZİ GÖRE BİLİR MİYİM?..

NEMRUT AMCA

BOLU'DAN : Zihni Dura adında bir okuyucumuz, (Mizah nasıl yapılır?) diye soruyor.

★ **Okuyucumuzun sorduğu soru çok geniş. Genel olarak, şöyle bir sınıflama ile cevap vermek en kestirme yoldur:**

1 — Mizah, örtülü ödenekten para alarak yapılır. O zaman da «ısmarlama» olur.

2 — Örtülü ödenekten para almaksızın ve hiçbir tesire kapılmaksızın yapılır. Böylesi gerçek mizah olup, çok daha değerlidir.

BÜYÜKDERE'Lİ : Bir okuyucumuz, Aysel Ünal imzası ile gönderdiği mektupda, (Geçen sayılarınızdan birinde, değişik ülkelerde aşkın ne olduğunu tarif etmiştiniz. Aklıma geldi, Eskimoların yaşadığı yerlerde aşk nedir?) diyor.

★ **Bunu bilmiyecek ne var? Eskimoların yaşadığı ülkelerde aşk, soba, kalorifer, mangal, yahut palto gibi bir ısınma aracıdır...**

KADIKÖY'DEN : Suat imzası ile mektup gönderen bir okuyucumuz, (FİAT marka 1952 model bir otomobilim var. Görünüşü gayet iyi, herşeyi tamam. Fakat binip de bir yerden bir yere gitmek mümkün değil, çünkü motörü bir türlü çalışmıyor. Acaba ne yapsam?) diye dert yanmakta...

★ **Tuhaf bir tesadüf ama, bizim de Kadıköy'de oturan SUAT adında bir arkadaşımız ve onun 1952 model FİAT marka bir otomobili var. Bizim SUAT da aynı dertten muzdaripti. Şimdi çaresini buldu. Arabasını bizlere itiriyor. Nasıl olsa alıştık. Okuyucumuz kendisine otomobil lâzım olduğu zaman bir haber iletsin yeter. İki elimiz kanda olsa yetişir, ona da yardım ederiz. Zaten işimiz bu.**

ANKARA'DAN : Sevinç imzası ile mektup gönderen bir okuyucumuz, (Nemrut amca, derginizde çalışanlardan bir şahsın bana eski bir para borcu var. Hem de hayli yüklü bir para. Ben ismini yazmıyorum ama, herhalde anlayıp gönderir. Çünkü şu sıralarda paraya çok ihtiyacım var) diyor.

★ **Gönderdiğiniz mektubu bütün arkadaşların önünde okudum. Söylediklerine bakılırsa, içlerinde doğma büyüme Ankaralı olanlar bile, bir defacık Ankara'ya gitmemişler. Dolayısı ile Ankara'dan kimseye borçları olamazmış.**

Bana kalırsa, siz o eski hesabı kapayın. Piyango biletine veya Spor - Toto'ya ümit bağlayın daha iyi...

★

HASSASİYET

— Demek evlendin, ha?
— Evlendim ya!
— Adı ne karının?
— Bilmiyorum.
— Amma yaptın? Peki, nasıl çağırıyorsun onu?
— Hep ıslıkla çağırırım... Sabah, akşam, öğle...
— Bilhassa geceleri, değil mi?
— Hayır, geceleri çalmam...
— Neden?..
— Çünkü, o kendiliğinden odama gelir, «Islık mı çaldın, kocacığım?» der.

bilmece

Aşağıdaki resimde görülen saatin yalnız yelkovanı var. Yelkovan da onikiyi gösterdiğine göre acaba, şimdi saat kaç?

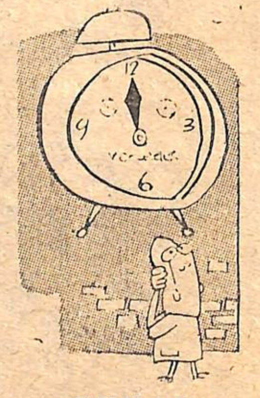

CEVAP

Yukarda görülen saatin akrebi olmadığına göre, saatin kaç olduğunu anlamanız imkânsızdır. Boşuna kafa yoracağımıza saatinize bakın, saatiniz yoksa saati olan birisine sorun.

HUY

Molière bir gün hastalanmıştı. Hizmetçisi doktor çağırtmış. Doktorun gelişini haber verdikleri zaman Molière:

— Ne Doktor mu geliyor? dedi. Kendisine hasta olduğumu ve kimseyi kabul edemiyeceğimi söyleyin!

FELSEFE

Meşhur Yunan filozofu Anaksagores'e, ölüm döşeğinde yatarken talebeleri nereye gömülmek istediğini sormuşlar: Atina'ya mı, yoksa doğduğu köye mi?

Filozof cevap vermiş:

— Nereye isterseniz oraya gömün, nasıl olsa öbür dünya her yerden ayni uzaklıkta!

SIHHATİNİZE...

Ünlü ressam Utrillo bir şoföre bahşiş verirken:

— Bununla sıhhatime bir bardak şarap içersiniz, dedi.

Şoför cevap verdi:

— Efendim, öyle hasta görünüyorsunuz ki, bir bardak kâfi gelmiyecek, sanıyorum!

ALIŞKANLIK

Mâruf tüccar, yeni doğan oğlunu kaydettirmek için nüfus memurluğuna gitmişti. Memur sordu:

— Babası siz misiniz?
— Evet efendim.
— Lûtfen şuraya imzanızı atınız.

Adamcağız kalemi aldı ve fiyakalı bir yazı ile imzasını attı. «Hacı Kerim ve ortakları.»

★

MAL BEYANI

Şehrin ıssız bir köşesi... vakit, geceyarısı... Bir ses:

— Beyefendi, acaba zavallı, aç, işsiz birine yardım etmez misiniz? Dünyada şu elimdeki tabancamdan başka hiç bir şeyim yok...

ZAMAN DEDİĞİN

Cervantes artık ihtiyarlamıştı. Bir gün İspanya'da bir köy meyhanesi önünde durup genç ve güzel meyhaneci kıza aşkını ilân etmeğe kalktı.

Kız:

— Otuz yıl önce buradan geçmiş olsaydınız belki size yüz verirdim, dedi.

— Otuz yıl önce ben buradan geçtim ama o zaman annenize raslamıştım. Sizin cevabınızın aynını da ben ona vermiştim.

VITES MAHMUT
OVUZ
VITES MAHMUT İLE KÜÇÜK OSMANI FAST GUN (HIZLI SİLÂH KASABASINA ŞERİF YAPMIŞTIK... AMA PEK İYİ ETMEDİK GALİBA... KASABADA ŞERİFLER GENÇ YAŞTA DÜNYA DEĞİŞTİRMEK ZORUNDA KALIYORLARDI...
BİZİMKİLER ŞERİF KULÜBESİNE GİRELİ EPEY OLDU İŞLERİNİ BİTİRMİŞLERDİR...
KULUBEDEN SİLAH SESİ GELDİ
QUİCK CİM'LE PİS CONİ 25 İNCİ ŞERİFİ DE YOLCU ETTİLER
ŞERİF
DEGAV!...
YENİ BİR ŞERİF LAZIM OLACAK
AZ SONRA ŞERİF KULÜBESİNİN AÇIK KAPISINDAN DIŞARIYA BİRŞEY FIRLATILDI...
PLOF!
a-A.
HIK
MIK!
Hİ!
FIRLATILAN ŞEY QUİCK CİMİN NONFİGÜRATİF HALİYDİ...
AZ SONRA
BU KILIKTA ŞERİF BÜGO SINA GİGMEĞE UTANMIYOĞ MUŞUN.
SON OLAĞAK ŞENİ DOĞDUN ZAMAN YIKADILAĞ GALİBA.
KÜÇÜK OSMAN, PİS CONİ'Yİ YALAĞA TAŞIDI...
SLOOP!
HİÇ YAĞMUĞ ALTINDA DA KALMADIN MI YAVU
DUĞ SANA BİĞ İYİLİK EDİİM...
GLUK
AFEĞİM.. BENİM OĞLUM BICI BICI YAPIYOĞ...
MZCZP GLUK
BEN ÖLDÜM GALİBA.. BEDENİME SU DEĞDİ..
KUŞUYUNCA İNDİĞİ GİZ
HERİF EPİİ KİLO KAYBETTİ...
BU SIRADA..
CİMLE CONİ BENİ DE KENDİLERİNİ DE REZİL ETTİLER.. BU HERİFLER MUTLAKA ÖLMELİ
BU CIVARIN EN İRİ YARI VE KUVVETLİ HERİFİ KİM?
AYI ŞORTİ
BÜYÜK BİR İHTİMALLE DEVAM EDECEK

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den · alpaçin

— 12 —

— Patates...

— Pancar fiatları...

— Nakliye zorluklarından bahset.

Piechut yaptığı hatayı neden sonra anlamıştı. Gene de bozuntuya vermedi.

— Kusura bakmayın, dedi. Az önce bahsini ettiğim dertler, herhalde komşu bir kasabaya ait. Şimdi sizin dertlerinizi de bulurum. Burası neresi demiştiniz?

Ön sıralarda oturanlar seslendiler:

— (Saint - Choul) da bulunuyorsunuz...

— Ya... Demek (Saint - Choul) dayım. Eh, nasıl olsa sizin için sipariş edilen nutuk da var. Bir kere de onu okurum.

Nitekim dediği gibi yaptı. Uzun aramalardan sonra bulduğu nutku okudu. Oradan ayrılınca, sırası ile (Ponosse), (Castelvauge) ve (Bivaque) a gittiler. Piechut, her gittikleri yerde önce şaraplarının reklâmını yapıyor, ardından propaganda nutukları çekiyordu.

Turne başarı ile sonuçlanmıştı. Bilhassa Piechut çok memnundu. Üç yerden yüklü şarap siparişi almıştı. Bir haftalık seyahatten yorgun argın döndükleri zaman, onları karşılıyan Mösyö Justine oldu. Oscar görünürlerde yoktu. Justine de son derece heyecanlıydı...

— Sormayın, dedi. Başımıza gelenleri sormayın.

— Nedir? Ne oldu?..

— Gazetenin idarehanesini mühürlediler.

Tafardel:

— Vay canına, dedi. Politik baskı ha?.

Justine başını salladı:

— Ne politik baskısı? Gazetenin idarehanesini, ahlâk polisinden memurlar mühürlediler...

— Allah Allah... Ahlâk zabıtası ile bizim gazetenin ne ilgisi var?

— Anlatayım. Siz gittikten sonra, bizim Oscar, gazetede şiddetli bir ahlâk kampanyasına girişti. İktidar partisinden olup şehirde mevki sahibi bulunan herkesin bir açığını, ayıbını ortaya döktü. Yazılarında ölçüyü kaçırmış, şehirdeki tek randevu evini gizliden gizliye sermaye ile besliyen bazı idarecilere çatmıştı. Sonra buraya devam eden bazı kodamanlardan, kadınlardan bahsetti...

Tafardel merakla:

— Eee? dedi. Bunda ne var yani?

— Hele ardını dinleyin. Ayıpları, gizli kabahatları meydana çıkan kimseler, Mösyö Oscar'ı aynı silâhla vurmak için fırsat kollamışlar. Sonunda bunda muvaffak da oldular...

Bu sefer Piechut atıldı:

— Bak şu işe... Bizim Oscar da eve gidiyormuş demek?

— Yok canım, öyle değil. Nasıl olduğunu ben bile bilmiyorum ama, Oscar bizim sekreter hanımla işi pişirmiş.

Piechut keyifli keyifli güldü.

— Doğrusu ağzının tadını biliyormuş.

— Bu yüzden de başımız derde girdi işte. Ansızın gazete idarehanesini basan polisler, Oscar ile Matmazel Judith'i, «uygunsuz» dedikleri vaziyette yakalamışlar...

Tafardel öfkeli öfkeli:

— Hay sersem, diye söylendi. Kadınla yatacak başka bir yer bulamamış mı?..

Piechut:

— Öyle ya, dedi. Koca şehirde yer mi yoktu sanki?.. Şimdi ne olacak?

Justine:

—İyice derde girdik, diye karşılık verdi. Gazetenin sahibi ve mes'ul müdürü hakkında âmme dâvası açıldı. Bizleri randevu evi işletmekle itham ediyorlar...

— Bir bu eksikti. Durum hiç de parlak değil...

Tafardel bir an sessiz kaldı. Sonra gözleri parladı.

— Durun bakalım, dedi Bu kadar üzülmeye değmez. Belki de bizim için bir reklâm vesilesi olacaktır...

Justine:

— İyi ama, yayın organımız - dan mahrum kaldık, diye karşılık verdi. Sesimizi etrafa duyuramıyacağız...

Tafardel:

— Ne münasebet, dedi. (Yeni Ayna) ismiyle gazeteyi çıkarmaya devam edeceğiz. Senin şarap imalâthanesinin bir kısmı, idarehane olarak işimizi görür, Piechut ...

Gerçekten de böyle yaptılar. Bu sefer işler büsbütün karıştı. Başyazar da dahil, herkes bol bol kafayı çekiyor, dolayısı ile gazetede herşey birbirine karışıyordu.

Derken, Oscar'ın mahkeme günü gelip çattı. Bu arada partinin teşkilâtı iyice yayılmıştı. Tafardel, Piechut'nun şarapları, partinin propogandası için kullanmaktaydı...

Mahkemeden önce Piechut ile konuşan Tafardel.

— Oscar meselesini halletmenin tek çıkar yolu var, dedi. Sekreter kızla evlenmesini sağlamalıyız. Böylece dâva kendiliğinden düşecektir.

— Oscar veya kız, bu işe razı olur mu dersin?

— Razı olmayıp da ne yapacak? Kendilerine bir ev tutup döşiyeceğimizi söyleriz.

Piechut:

— Oh, dedi. Gel keyfim gel! Herif evlenecek, fıstık gibi kızı koynuna alacak. Bütün masrafı biz ödiyeceğiz ha?

— Biz değil, sen ödiyeceksin. Buna mecbur sayılırız. Oscar'a ihtiyacımız var. Teklifimizi kabulde zorluk çıkarmıyacaktır...

Mahkemeden birkaç dakika evvel, Oscar'la da konuştular. Oscar, başlangıçta nazlanır gibi yaptı ama, sonunda evlenmeye razı oldu.

— Bu işi sadece partinin selâmeti ve Fransa'nın yüksek menfaatleri uğruna kabul ediyorum, dedi.

Piechut hırslı hırslı homurdanıyordu. Oscar'ın yanından ayrıldıkları zaman, Tafardel'e:

— İşe bak, dedi. Oscar efendi bebek gibi karıyı alıyor, ev sahibi oluyor, bir de bütün bunları vatanseverliğinden dolayı yaptığını söylüyor. Doğrusu kızmaya başladım.

— Sakin ol dostum. Politik, bazı şartlar bile bile kanmış görünmeyi gerektirir. Yüksek politika çok ince iştir.

Piechut:

— Belli, dedi. Elin zamparasına vasıtalık yapmaktan bile çekinmiyoruz...

(Devamı var)

ÜLKE

★

BEKLEDİĞİNİZ

D E R G İ

★

ÜLKE

YEPYENİ BİR...

AKŞAM

7 den 70e kadar herkesin gazetesi

— Şu Karikatüristler de ille güzel bir kadının yanına hıyar gibi bir herif çizerler.